

Idősek otthonát avattunk

Vasvár Város Önkormányzata a Széchenyi-tervnek köszönhetően – és egy vállalkozó kedvű cég, a Salamis Kht. jóvoltából – 600 milliós beruházással gazdagodott, s az egykor lerobbant külsőt mutató fiúiskola kibővítésével nyugati mércével mérve is korszerű, többszintes szállodai minőségű idősek otthona jött létre. A pályázaton 466 millió forintot nyert a város, amelyből a gazdasági társaság közreműködésével valósult meg a november 12-én átadott Idősek Otthona, melynek üzemeltetését augusztus 1-jétől Vas Megye Önkormányzata vállalta. A háromszintes intézmény korszerű apartmanjaiban 100 fő elhelyezésére nyílik lehetőség, ellátásukat az étkező, 150 adagos konyha, fodrászat, s 47 fős személyzet segíti.

A november 12-én megtartott avató ünnepségen a megyéből érkező vezetőket, politikusokat és a minisztérium helyettes államtitkárát Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere köszöntötte. Beszédében kiemelte a megvalósulás nehéz menetét, amelyben a gondok, problémák szinte népmesei módon oldódtak meg, s valósult meg ez a sikeres beruházás. Ezért köszönetet mondott kollégáinak a sikeres pénzügyi, jogi bonyolításban való közreműködésért, s a beruházásban aktívan résztvevőknek, így a Lakásinnovációs Kht.-nak, a pénzért pedig köszönetet mondott az Orbán-kormány-nak, amely lehetővé tette a pályázatot, majd a Medgyessy-kormány-nak, amely folyósította a nyertes pályázat 466 millió forintos tételét. Ennek köszönhetően valósulhatott meg a 600 milliós beruházás. Az önerőt 110 millió forint értékben az épület ingatlanja jelentette, a fennmaradó tételeket az önkormányzat bocsátotta rendelkezésre, ám – s ez itt a népmesei fordulat –, ezt is mások forrásából.

A kivitelezést a Zalaber Kft. végezte, akik szigorúságukkal járultak hozzá a kifogástalan minőségű végeredményhez, s köszönettel illette a város első embere Agg Ferenc tervezőt – kinek kreativitása nélkül aligha valósulhatott volna meg a folyamatos kivitelezés. S nem utolsósorban dicsérő szavakat mondott a

Záév Rt.-ről, jelesül Baksa Attila elnök-vezérigazgatóról, Peresztegi Imre vállalászati igazgatóról, Istenes István termelési igazgatóról, Bérces Tibor projektmérnökéről, és Horváth Imre művezető úrról. Utóbbi íróasztalán a tervek mellett egy archív fotó is állt, amely mindig figyelmeztette az egykori épület arcúlatára. Ennek is köszönhető, hogy a régi épület megőrizhette eredeti formáját, stílusát. Né-

meth Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár polgármestere köszönetet mondott a Salamis Kht.-nak is, kiemelve Hoffmann Ödön vezérigazgató áldozatvállalását, kinek munkája több tízmilliós nagyságrendű volt, s mely áldozatvállalás nélkül aligha lehetne sikeres avatót tartani. De kiemelt köszönetet mondott a megyei önkormányzatnak, Markó Péter elnök úrnak is, aki a megye képviselőivel felkarolta ezt a vasváriak megkeresését, hogy működtesse Vas Megye Önkormányzata a 600 milliós beruházással megvalósult idősek otthonát. Mint mondta, a fenntartó megyei önkormányzat – s általa a megye is – olyan korszerű intézménnyel gyarapodott, amely ma még nem általános sem térségünkben, sem az ország életében.

Németh Zsolt polgármester egyben érzékelte azt az erőfeszítést, amelynek során a város öreg, funkció nélküli épületei egymás után szépültek, újultak meg, s nyertek új funkciót – önkormányzati és a város polgárainak aktív közreműködésével. Ennek ünnepi akusaként kerülhet sor a vasvári idősek otthona átadó ünnepségére, mely beruházás végeredményeként félszáz új munkahely is teremtődött a Hegyháton.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ízelítő Tárkányból

Benkő Sándor, a Vas Népe fotórovatának vezetője, az Év fotóriportere Köröstárkányban készített felvételeiből nyílt tárlat a Zöldfa étteremben. Az egy évvel ezelőtt lencsevégre kapott pillanatok, a színes fotók a zabolátlanul hömpölygő Fekete-Körös partján élő embereket, s mindennapjait mutatják be. A beszédes képek szólnak arról, hogy a Hegyháttól alig tíz órány autótúra, Erdélyben, annak Partiumi részén fekvő szintiszta magyarok lakta településen mennyire más, szokatlan élet részeseivé válhatunk. Dolgos, eres kezek, élettapasztalattal, székely fufanggal teli tekintetek, nyíltság-ról, őszinteségről árulkodó szemek. Ezek mind együtt láthatóak a karácsonyig megtekinthető kiállításon, amelyen nemcsak az emberi értékek mutatkoznak meg, hanem a folyóparti völgy szépsége is a látogatók elé tárul. Aki egyszer már járt Köröstárkányban, az újra visszavágyik az igaz hitű, szavú, elhivatott emberek közé. Még egyszer át akar kelni a két települést összekötő toldozott-foldozott, lengedező függőhídon, ahonnan ismét lenézne a Fekete-Körös hánykolódó hajbjaira.

De addig, míg az út várát magára, a kiállítás által ízelítőt kaphatunk a szeretetteljes tárkányi világból, ahol minden a valóságban is az, s olyan, amilyenek látszik.

Írásunkat lapunk 17. oldalán olvashatják.

Szilveszter Tibóval

Kiss Tibor neve jól ismert Vasváron és térségében. Az ismert komponista vállalta a 2004. évi Szilveszteri Nagybuli rendezését és bonyolítását – tudtuk meg a komponistától. A Művelődési Házban december 31-én este 6.30-kor lesz kapunyitás, zárás pedig kivilágos kivirradatkor, amíg a hangulat jó lesz.

A jegy árában benne foglaltatik a hidegtálacs vacsora és az aperitíf, plusz virsli éjfélt után. A bulin sztárvendégek lépnek fel, operett énekes a zalaegerszegi színházból, s neves előadók. A műsort és a vacsorát követően zenél a TIB-TOM. Éjfélkor tűzijáték, majd tombola-sorsolás (a tombolából befolyt összeget jótékonyági célra ajánlják fel), és zene tánc reggelig.

Idősek otthonát avattunk

(Folytatás az 1. oldalról)

Az avatáson – miként a polgármester mondta, 100 új lakóval is gyarapodik a város, akiket majd megismerünk a városban, majd Weöres Sándort idézve a külső szépség mellé belső nyugalmat kívánt a ház lakóinak.

Horváth Ferencnek, az otthon lakójának szavát követően Markó Péter, Vas Megye Közgyűlésének elnöke mondott beszédet, amelyben kiemelte azt a tényt, hogy a megye

lakosságának előregedési folyamata az országos mértéknél erőteljesebb. Mind az időskorúak számában, mind az időskorúakat gondozó tartós bentlakásos intézmények elhelyezkedésében területi egyenlőtlenségek mutatkoznak. Így a megyei koncepció prioritásként fogalmazódott meg az időotthoni férőhelyek számának bővítése, a fejlesztés területi differenciálásának enyhítése, vagyis a megye déli részén is ilyen otthon létrehozásának a szükségessége. Vasvár városának felkérése, hogy a megye üzemeltesse ezt a létesítményt, találkozott a megye szándékával. Így augusztus 1-jétől ezek a lépések lehetővé tették, hogy a megye legkorszerűbb, legigényesebben kialakított idősek otthonát működtessék, s benne 100 idős embernek biztosítsanak békés, humanizált lakhelyet, s számos vasvári lakosnak munkahelyet. A kezdet nem volt könnyű, a két önkormányzat közti tárgyalások kezdetétől az augusztus 1-jén történt átvételig néhány hét alatt Kiss Bódog Zoltánné igazgatónőnek és akkor még csekély számú munkatársának egyszerre kellett megküzdenie a berendezések beszerzésével, az új munkatársak felvételével, s az igazi otthonra, nyugalomra, biztonságra, és szeretetteljes gondoskodásra vágyó idős emberek elhelyezésével. A Vas Megyei Közgyűlés nevében őszintén köszö-

nöm áldozatos munkájukat. A mára már közösséggé, egymást segítő társakká fejlődött munkatársakra azonban további feladatok, folyamatos erőfeszítések várnak. Kérem, segítsek új munkatársaik beilleszkedését munkal-

helyükön, a lakók beilleszkedését pedig nemcsak az otthonba, hanem ebbe a kedves, történelmi levegőjű kisvárosba is. A lakókat arra biztatta Markó Péter elnök, hogy emlékezzenek, s legyenek boldog életük itt az otthonban.

Az ünnepségen közreműködő Városi Énekkar Mozart Ave Verom Corpus című művét énekelte el az aulában, majd az egyházak képviselői felszentelték az otthont. Áldást a katolikus egyház képviselőjében Bárdics Lajos kanonok úr mondott, majd az evangélikus egyház képviselőjében Farkasné Kőrösi Krisztina evangélikus lelkész, a református egyházak képviselőjében pedig Jakab Bálint Mihály. Az immár felszen-

telt otthon avató ünnepségének résztvevői a folyosón szorongtak, ám ezt mindenki béketűrően viselte. A folyosó szegletében a Ficánkoló Óvoda apróságai feledtették ezt a kis kellemetlenséget, majd Szabó Sándorné, az Ifjúsági, Családügyi és Esélyegyenlőségi Minisztérium helyettes államtitkára köszöntötte a megjelenteket. Büszkén mondta, hogy Vasvárra mindig örömmel jön, mert olyankor mindig egy nagyszerű kezdeményezésnek lehet tanú-

ja. Az természetes, hogy mindenki örül ennek a sikeres beruházásnak, mellyel az ország is gyarapodik. S külön öröm számára, hogy épp a szociális munka napján, november 12-én kerül sor erre az avatóünnepségre. Ez az esemény külön felhívja a figyelmet azokra, akik a szociális munka terén dolgoznak, s igen komoly munkát végeznek. Külön elismerő szó illeti azokat, akik ennek az intézménynek a létrehozásán fáradoztak – hangsúlyozta. A helyettes államtitkár asszony egyben mindenkit megnyugtatóan, hogy rémhírek voltak azok, amelyek jövőre finanszírozási válságról beszéltek. Reméli – mondta a helyettes államtitkár asszony –, hogy mosolygó lakókkal találkozik majd itt később is, s azok is mosolyognak majd, akik itt dolgoznak. A házban lakók

és dolgozók felé jókívánságát egy kelta mondással fejezte ki: „Élj oly soká, míg szeretnél, s szeressünk, amíg élünk!”

és dolgozók felé jókívánságát egy kelta mondással fejezte ki: „Élj oly soká, míg szeretnél, s szeressünk, amíg élünk!”

Az Őszirózsa népdalkör előadását követően Kis Bódog Zoltánné, az Idősek Otthona igazgatója zárta az avatóbeszéd sorát, melyben hangsúlyosan, „ünnepelő közösségnek” szólította munkatársait és a ház lakóit. S miről ismerzik meg a közösség? – tette fel a szószoki kérdést, melyre így válaszolt. Ez csak akkor lehetséges, ha az itt dolgozók és a lakók egy irányba húzzák az intézmény szekerét, s egymásról jó szándékot teteleznek fel. Mint mondta, lelki szemei előtt olyan otthon képe rajzolódik ki, amelyben a dolgozók és a lakók nemcsak értik, de megértik egymást. Majd zárszóként köszönetet mondott mindazoknak, akik megálmodták, megtervezték és létrehozták ezt az otthont, majd vállalták a működés nem kis feladatát és annak anyagi áldozatát is.

Ezt követően Szabó Jánosné helyettes államtitkár, Markó Péter a megyei közgyűlés elnöke és Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere ünnepélyesen átvágták a nemzeti színű szalagot.

Az ünnepség befejeztével a vendégek megtekintették az impozáns vasvári idősek otthonát, s nemcsak az épülettel, de a benne lakó idős emberekkel is ismerkedtek.

– **bodorkós** –

Örökségvédelmi gondolatok

Örökségvédelem a Hegyháton – ezzel a megbízatással indultunk el munkatársnőmmel együtt márciusban, hogy pályázati támogatás segítségével egyfajta pillanatképet készítsünk a múlt és jelen mezsgyéjén, és megszólaltassunk életbölcsességgel és tapasztalatokban gazdag időseket, 70-80 éveseket. Tudtuk, hogy mi a feladat, hiszen komoly pályázat számokra, időegységre bontva engedi és szabályozza azok megvalósítását. Feladat, hogy legalább egy, a falu életét ismerő időssel készítsünk kérdőív alapján interjút, fényképezzünk régi dolgokat, használati tárgyakat, épített és természeti örökséget, hogy aztán konferencián, írott

krónika formájában és digitálisan elraktározott hang, fotó, kép segítségével is feleleveníthető legyen a Hegyhát egykori öröksége. Tudtuk, hogy mire vállalkoztunk és maximalizmussal vágunk bele a munkába. De a feladat mélységei és dimenziói az első találkozások után lát-

tatták meg igazán magukat. Legutóbb egy unoka mondta, hogy „jöhétnének gyakrabban is, mert nagyinak sokkal jobb színe van, mikor maguk itt vannak.” Pedig nem csinálunk mást, mint figyelmesen hallgatunk. És kérdezzük.

És évtizedek az évszázadot közelítve, az emberi kultúra vidéki öröksége, tapasztalatai hangzanak egy-egy öreg ajkáról. Szőlőhegyi élet, meghatározó szokások, ünnepek, a hétköznapok rendje, étkezések, családi hierarchia, kenyérsütés, dísznőlés, aratás... Klári nénik, János bácsik, Ella nénik, Vendel bácsik nyílnak meg előttünk. Másodsori találkozásra az asztalokon pogácsák, piros borok, albumok, iratok, ritka kincsek várnak bennünket. 70-80 éves emberekkel beszélgetünk, akik hitetlenkedve fogadnak bennünket: Számít még egyáltalán a véleményük, meghallgatja őket valaki? Használják még tudásukat, emlékeiket? Igen. Készül az anyag. Féldőben vagyunk. De a feladat szociális vonzatával igazán nem számoltunk. Nem tudjuk otthagyni az öregjeinket, hogy újra megkérdezzük tőlük: Hogy vannak? Vagy azért, mert ők hívnak bennünket, hogy még találtak valami érdekeset a számunkra. Találkozások, melyek szívmenetgetők. Az egykori kováccsal, aki már sok évtizede bezárta a műhelyét. Aki először elutasító volt, aztán egy nagy nehezen megbeszélte nap reggelén a

kovácműhelybe hívott el bennünket, és begyűjtötte a kedvünkért a kovácstűzet. Az óriási erővel lobogó vashevítő láng fényében ő is visszanyerte egy kis időre régi erejét, kalapácsával vasat egyenesített, a régi mozdulatokat újra előhívta. Hasonló volt az egykori cipész is, aki szintén sok éve bezárta a műhelyét, de kérésünkre visszaült háromlábú székére, és szinte varázslat történt, láttuk régi formájában, dinamizmusában, ahogy megmutatta nekünk, hogy is kell egy jó cipőt jól megcsinálni.

Örömteliek és szívszorítóak ezek a találkozások. Szívszorító végigmenni a falvakon, és örökségvédelmi célból fotókat készíteni. Egykori, szép tömésfalú, rendben tartott, sok fészkaljat kibocsátó házak sokasága omladozik és tátong üresen. Az idő múlását, az enyészetet sugallják, holott 30-40 éve hangosak voltak a gyermekzsvajtól, átjárta őket a sült kenyér finom illata. Gyűlnek a fotók, videók, digitális formában rögzítődnek sok óras beszélgetések, formálódik az anyag minősége, formálódunk mi is tőle. S talán az általunk meglátogatott idősek is tényleg jobban érzik magukat aznap egy kicsit, mert szükség van rájuk. Pedig ez csak egy örökségvédelmi program szociális programelem nélkül. Vagy mégsem ilyen egyszerű mindez?

– pam –

Konferencia Vasváron

November utolsó két napján „Örökségvédelmi kezdeményezések és lehetőségek a Nyugat-Dunántúlon” címmel két napos regionális konferencia zajlott Vasváron, a Művelődési Házban. A fórum egyben záróakkordja is volt a hegyhát kistérségben folyó, több, mint egy éves örökségvédelmi munkának, mely feltérképezte a települések múltját, épített és természeti örökségét. Interjúk során egy alaposan összeállított kérdőív segítségével régmúlt idők életmódbeli, szokásrendbeli képének mozaikjait gyűjtötték össze a munkatársak. A térség hétköznapjai és ünnepnapjai bontakoztak ki az előszavas interjúk alapján. A két napos konferencia ezt a projektet zárta le. A szakmai esemény meghívottjai voltak előadóként muzeológus, néprajzkutató, tájházi gyűjtések mód-

szertani munkáját végző országos és regionális szaktekinetélyek valamint a kulturális örökség-

védelemben érintett művelődési szakemberek és a témában aktívan tevékenykedő regionális civil szervezetek is. A program második nap-

ján pedig az említett résztvevő előadók mellett megjelentek azok az „adatszolgáltatók” is, sok esetben 80-90 éves nénik és bácsik, akik szeretettel fogadták és beszéltek a programban dolgozóknak a több hónapos munka során múltjukról, jelenükről, önmagukról. A tanácskozás és konferencia egyben segítséget, tanácsokat és impulzusokat is adott a gyűjtőmunka kistérségi továbbfolytatásához, illetve a gyűjtött írásos, képi és hanganyagok feldolgozásához is, hogy még az év végéig elkészülhessen a munkáról keresztmetszetet adó multimédiás CD, DVD valamint az Örökségvédelmi Krónika első kötete is. A projektet és a konferenciát a Nyugat-Dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács támogatta.

– pam –

Szacsvay-díjat kapott Németh Zsolt

A díjazott, aki kivált az MDF-frakcióból

A Parlament alelnöke, Dr. Világosi Gábor javaslatára Szacsvay-díjat adományozott az országgyűlés jegyzője Németh Zsolt országgyűlési képviselőnek, parlamenti jegyzőnek.

A felterjesztő szakmai értékelésében az alábbiak olvashatók: „Németh Zsolt képviselő úr 1998-tól 2004. november 8-ig az Országgyűlés jegyzője volt. Ő kezdeményezte, hogy a jegyzők kutassák fel nagy elődjük, Szacsvay Imre emlé-

kének dokumentumait.” (Mint ismert, az 1848-as forradalom és szabadságharc idején Debrecenben megtartott országgyűlésen Szacsvay Imre volt a jegyző, amikor is a Kossuth vezette magyar kormány függetlenségi nyilatkozatában mondta ki Magyarországnak a Habsburg-háztól való elszakadását, a Habsburg-ház trónfosztását. Az akkori országgyűlés jegyzője Szacsvay Imre volt, aki az aradi 13 tábornok mellett a világosi fegyverletételt követően szintén hősi halált halt.)

„Németh Zsolt nevéhez fűződik a jegyzők dolgozószobájának Szacsvay Imréről történő elnevezése, s ő tett javaslatot arra is, hogy a parlamenti jegyzők évente szervezzék meg a nagyváradit, illetve budapesti Szacsvay-emlékünnepséget. Ő volt a kezdeményezője annak is, hogy az Országgyűlés jegyzői kétévente Szacsvay-emléklakettet adományozzanak az arra érdemes határon túli fiataloknak. Hat éven át komoly munkatársra volt a Parlament jegyzői karának, akire mindig számíthattunk. Ilyen előzmények után, mint volt jegyző, tisztelettel kezdeményezem az Országgyűlés jegyzőjénél, hogy Németh Zsolt képviselőtársunk hatéves munkájáért kapja meg a Szacsvay-díjat.”

A Parlamentben Németh Zsolt országgyűlési képviselő november 9-én vehette át a díjat.

Ebből az alkalomból beszélgettünk vele.

– *Képviselő úr, polgármester úr, miként fogadta a Szacsvay-díjat, s milyen érzések foglalkoztatják e kitüntetés birtokosaként?*

– Azért esett nekem jól e díj, mert azok a kolégáim döntöttek odaítéléséről, akikkel évek óta együttműködök, s akik négy parlamenti pártba tagozódnak. S a díjat a Magyar Országgyűlés szabaddemokrata alelnöke, Dr. Világosi Gábor, régi jegyzőtársunk kezdeményezésére kaptam meg. S tulajdonképpen a tiszteletemre megvál-

toztatták annak odaítélési módját. Ugyanis ezt a díjat eddig csak határon túli fiatalok kaphatták. A mai egymásnak szembeszegülő világban ez nem egy szokványos történet.

– *Számtalan sztori fűződik az elmúlt hat év parlamenti jegyzői munkájához. De azt is kérdezhetném, hogy a parlamenti folyosón milyen a viszony egymással, s milyen a hangulat?*

– Ez talán nem látszik a parlamenti közvetítésen, de a bizottságokban, de még inkább a jegyzői karban közel sem volt ilyen éles egymásnak szegülő a viszony, mert egymásra voltunk utalva. Mind ezt példával megvilágítva: Mi parlamenti jegyzők szoktuk a jegyzőkönyveket hitelesíteni. Valamennyi oldalt aláírjuk. A parlamenti munka és felszólalás hevében néha történik olyan, hogy képviselőtársunk meglepedezik hol erről, hol arról, s egy cifrát káromkodik. Ezekben az esetekben nem tehetjük meg, hogy csak az ellenfél képviselőinek elszólását vesszük észre, a másikat nem. Nem volt ebből még vita. Ha újra átnézzük ezeket a nagyon kényes részeket, mindig meg tudunk egyezni korrekt módon. De azok az élmények is egybekovácsolnak bennünket, amikor egy este kezdődő költségvetési vita kapcsán, a pulpituson ülve egyszer csak azt vesszük észre, hogy megvirradt, mert besüt az ablakon a kelő nap. Ez nem is egyszer előfordult az elmúlt hat év alatt.

– *Az Ön javaslatára született meg a Szacsvay-díj. Ez lehetőséget biztosít tén arra is, hogy a határon túli magyarság helyzetéről is kicseréljék nézeteiket az eltérő táborban lévő politikusok?*

– A Szacsvay-ünnepségek Budapesten és Nagyváradon felváltva zajlanak. Az elmúlt években, e két városban a reformkor törvényhozásáról rendeztünk konferenciát neves előadókkal, történészekkel. Szabad György egykori elnökkel, s másokkal is. S minden évben felkeressük Szacsvay Imre sírját Nagyváradon, s megkoszorúzzuk. Ez az együttműködés immár intézményesített, minden második évben Nagyváradon a színházban adjuk át a díjakat. Ezen a díjátadó ünnepségen, szerencsém volt többször is közreműködni. Most az a furcsa helyzet állt elő, hogy azt a díjat, amit másnak átadtam, most én is megkaptam. A nagyváradit eseményen az összes magyar képviselő és szenátor részt vesz. Az ünnep és megemlékezés pedig az erdélyi, a partiumi magyarság ünnepei között igen jelentős. Október 24-én, hazai forradalmunk másnapján zajlanak ezek az ünnepségek, mivel 1849. október 24-én végezték ki Szacsvay Imrét, kinek bűne csupán egy tollvonás volt.

A kupolacsamokból nyíló termet 1999-ben, a debreceni függetlenségi nyilatkozat megtételének 150 éves jubileumán róla neveztük el. E teremben emléket festmény is őrzi. Ezzel egy időben mi Nagyváradon a Szacsvay Imre szobornál tartottunk emlékünnepséget, amelyen én mondhattam az első beszédet. Az emlékszobor a Kőrös partján találha-

tó, amelyre az alábbi sorokat vészték: „Csak egy tollvonás volt a bűne.” Ez utal arra, hogy Kossuth mellett ő volt az, aki a függetlenségi nyilatkozatot ellenjegyezte. Ezen ünnepségen Tempfli József és Tőkés László püspök úrral együtt röttük le tiszteletünket Szacsvay Imre előtt 1999-ben. Ezen ünnepségnek mindig aktív résztvevője voltam. Hol beszédet mondtam, hol a zenekarral a Kossuth-nótát húztuk a Kőrös partján.

– *Némi szőfordulattal élve azt mondhatnám, hogy a magyar parlamentarizmus legutóbbi történetébe vasváriként beírta a nevét, míg saját rendszerváltó pártjából, az MDF-ből pedig kiírta.*

– Hogy beírtam nevem a magyar parlamentarizmus történetébe, az túlzás. Mindenesetre, amikor majd pár évtized múlva kellemes emlékekkel gondolok vissza képviselőségemre, ez lesz az egyik olyan momentum, amely jó emlékeket ébreszt bennem.

De visszakanyarodva a kérdés azon részére, amely a volt MDF-tagságomra utal, elmondhatom, hogy a párt markáns változáson ment át az elmúlt időben, amelyet egy jó darabig fegyelmezett magyar demokrata fórumosként követtem. Követtem akkor, amikor az MDF európai uniós kampányában mellszélességgel részt vettem. Ennek köszönhetően rekordokat döntögetett itt Vasvár és környékén az MDF. A párt 17,6%-os eredményt ért el a városban, és 78 település átlagában is 8%-os eredményt produkáltunk, tehát senki sem vetheti szememre, hogy én ebben szívvel-lélekkel nem vettem részt.

Azonban olyan képviselőként, aki most már több cikluson keresztül az MDF-FIDESZ közös színeiben indul, nem vállalhatom azt a politikát, amelynek középpontjában az engem jelölő másik párt bírálata áll. Még akkor sem, ha a párt vezetése mögött levő kommunikációs szakemberek azt is gondolják, hogy így különböztetjük meg markánsan magunkat, számomra ez erkölcsileg fölvállalhatatlan. Ugyanakkor az időközbeni választások azt mutatták, hogy nem is feltétlenül célszerű ez a fajta politizálás. De sokkal súlyosabb kérdés ennél, hogy én tartalmilag sem tudok azonosulni egy olyan felfogással, amely az állam szerepét visszaszorító nézeteket vall, bár magát konzervatívnak nevezi, de amúgy egy neoliberais politika. Véleményem szerint Magyarországon az államnak nagyobb, s nem kisebb szerepet kell adni. Így a privatizációt befejezettek kell tekintetni, és nem egyfajta iskolaszagú, konzervativizmus mellett kiállni. Ezt a fajta politikát nem tudom támogatni, mert akkor, amikor buszmegállóban sajtótájékoztatót tartok a Volán-társaságok privatizációjával szemben, nem érvelhetek amellest, hogy amúgy most nem időszzerű ez, de majd később az lesz. Mert nincsen később. Állami tulajdonban kell tartani a közszolgáltatásokat. Ha kiálltam a kisposták mellett, faluról falura érvelve megmaradásuk mellett, akkor csu-

pán pártpolitikai fegyelemtől vezérelve nem érvelhetek a postaszolgáltatások privatizációja mellett. Én tartalmilag sem értek már egyet ezzel a politizálással. Mindamelllett az MDF eredeti szellemiségétől nem kívánok elszakadni, mert a Nemzeti Fórum Egyesület alapító tagja vagyok, amely kvázi frakcióként működik a Parlamentben. Nem célom az, hogy egy ellen-MDF-et csináljunk. Én a barátainak is azt mondtam, maradjanak e pártban, és hiszek abban, hogy ez a politikai irányvonal nem végleges. Viszont olyan politikát kell folytatnunk, amely biztosítja azt, hogy 2006-ban jobboldali fordulat legyen Magyarországon.

– Ezek után marad a tagsága az MDF-ben?

– Én megvárom azt, amíg megtörténik a kizárás az MDF alapszabálya értelmében, mely szerint törlik a tagok közül azokat, akik a párt valamely frakcióját elhagyják. Hogy ezt a törlést a helyi szervezet megteszi-e, no azért azt kíváncsian várom.

– Memyire sínyli meg a város ezt az állapotot, hogy a parlamenti frakcióból most Ön kikerült? De azt is mondhatnám, hogy közel állt Ön által a város ahhoz a tűzhöz, amelynek fényénél azért lehetett melegedni, lásd eredményes pályázatok, beruházások, stb.

– Kijelenthetem, hogy e sikerek azon önkormányzati kollégáimnak köszönhetők, akik sikeres pályázatók, kiváló szakemberek. E siker nekik köszönhető. Ellenzéki képviselőként elmondhatom, hogy a város fejlődése 2002-től sem tört meg. Mivel az európai uniós csatlakozással jelentős területeken szigorúbbá váltak a pályázati feltételek, s kevesebb teret ad az elvtelen diszkriminációra, ezért duplán sem érzem azt, hogy légüres térbe kerültem volna. Körzetemben a választópolgárok hatalmas számban igazolták vissza ezt a döntést, és azonosulnak velem, így nem látok bizalomvesztést. Ezért eszem ágában sincsen most háttérbe vonulni.

– A hazai gyakorlat azt mutatja, hogy ilyenkor a Fidesz soraiban látjuk viszont az illető jobboldali politikust. Ön is így tesz majd?

– Eszem ágában sincsen háttérbe vonulni, a város és a megye politizálásában továbbra is részt kívánok venni. Természetesen mindezt nem úgy teszem, hogy az első lehetséges alkalommal átsétálok a Fidesz soraiba. Az elkövetkező másfél évben nincsen terveim között ezt megtenni. Lehetséges, hogy hónapok múltán a most szerveződő Nemzeti Fórum Egyesület frakcióvá alakul. Ez egy jobbfajta parlamenti megjelenés miatt válna szükségessé, hiszen a független képviselők megjelenési lehetősége jóval szűkebb, mint a frakcióba szerveződött képviselőké. Bízom abban, hogy az általunk létrehozott szerveződés tud olyan partneri viszonyt teremteni itt a jobboldalon, hogy egy hasonló konstrukcióban, támogatást kapjak a következő országgyűlési választásokon is.

– Nem fél attól, nem félnek attól, hogy a rendszerváltó párt a Kisgazdák sorsára jut?

– Én szeretném, ha nem így történe.

– sok –

Nappali ellátó létesül Beruházás a Tretter-kertben

A Hegyháti Jóléti Szolgálat Alapítvány sikeresen pályázott a Humán erőforrás-fejlesztési Operatív Program Irányító Hatóságához (HEFOP IH), a társadalmi befogadást támogató szolgáltatások infrastrukturális fejlesztésére, Fogyatékkal Élők Nappali Ellátó Intézményének létrehozására Vasvár városban.

A támogató kedvező döntése értelmében az új intézmény indítására 93,7 millió forintot fordíthat az alapítvány.

megszépül, és hasznos funkciókat kap. Az intézményben helyet kap az előbbieken említett Támogató Szolgálat, és továbbra is biztosítja a speciális gépjárművel történő szállító szolgálatot és személyi segítséget. A Nappali Ellátó lehetőséget biztosít a fogyatékkal élőknek, hogy hasznosan, közösségben töltsék el idejüket, az ebédlőben étkezést biztosítunk, és ami nagyon fontos, hogy személyre szabott terápiás foglalkozásokban vehetnek részt, mini-

Rózsás Miklós ügyvezető elmondta: „Az alapítvány a Nyugat-Dunántúlon elsőként 2004 év januárjában indította be a fogyatékkal, segítséggel élők számára szerveződött Támogató Szolgálatát Vasváron és a kistérség településein. A szolgáltatások iránt mutatkozó igény ösztönzött arra bennünket, hogy tovább gondoljuk a fejlesztések lehetséges irányait, és minél komplexebben tudjunk reagálni a hozzánk fordulóknak szükségleteinek kielégítésére. Terveink megvalósításához jó alkalmat teremtett a HEFOP pályázati kiírása, amelyre a nyár folyamán partnereink segítségével sikerült pályázatot benyújtanunk. Az alapítvány munkatársainak intenzív munkája (nyári szabadságot is csökkentve), Vasvár Város Képviselő-testületének gyors döntése, és Németh István megyei főépítész tervezői közreműködése meghozta a várt eredményeket.”

Hol fog létrejönni az új intézmény és milyen szolgáltatásokat tervez az alapítvány?

„A tervezett intézmény Vasváron a Tretter-kertben fog felépülni, a kertben lévő „Ezredesház” és a mellette lévő volt tisztartói börtön műemlékvédelem alatt álló épületeinek felújításával, valamint egy új épületszárny hozzáépítésével. A beruházás eredményeként nemcsak egy új intézmény fog létrejönni, amely 6–8 fő számára teremt biztos munkahelyet, hanem Vasvár egy műemléke is megújul,

mális térítési díjért. A terápiás foglalkozások széles köre lesz biztosítva, gyógytorna, mozgásterápia, művészetterápia, egyéb készség és képességfejlesztő foglalkozások. Mivel az intézmény nem klasszikusan csak fogyatékkal élők ellátására irányul, hanem a megváltozott munkaképességűek számára is szervez szolgáltatásokat, ezért az épület kialakításánál foglalkoztató helyiségeket, lényegében egy komplett munkahely kialakításához szükséges infrastruktúrát biztosítunk. Terveink szerint minimum 10–15 fő foglalkoztatására nyílnak így lehetőségek. Összefoglalva, terveink szerint egy „esélyek háza” jönne létre, ahol az alap és nappali ellátás a közösségi programok és speciális közösségi foglalkozások és a foglalkoztatási lehetőségek együttesen összehangolva jelennek meg.”

Hogyan fog megvalósulni a beruházás?

„A programot Vasvár várossal és a Mozgáskorlátozottak Vas Megyei Egyesületével konzorciumi partnerségben valósítjuk meg. Jelenleg a közbeszerzési eljárás előkészítése és a részletes műszaki kiviteli tervek készítése zajlik. Ha a támogatási szerződés még ebben az évben megkötésre kerül, akkor szeretnénk a munkákat a tavasszal megkezdeni. A beruházás befejezése reményeink szerint jövő év végére megtörténik.”

DB

Arany minősítést ért el a Vasvári Városi Kórus Egyesület

November 13-án egy újabb jelentős állomás volt a vasvári kórus életében. A 12 éve működő csoport – Dévay Géza karnagy nagyon cél tudatos irányításával – óriási fejlődésen ment keresztül – a kezdeti kis létszámú együttes mára 28 fős csapattá nőtte ki magát, a rendszeres próbák révén egyfajta munkamorál is kialakult a tagokban, ez a folyamat kiváló szakmai vezetéssel az évek folyamán egy magas művészi színvonalat eredményezett. A nagy áttörés 2003-ban, Antonio Vivaldi *Introduzione e Gloria* című nagyszabású oratórius művének „bevállalása” nyomán következett be – a könnyűnek nem mondható zenemű megtanulása és a CD-felvétel nagy feladat, de ugyanakkor nagy kihívás is volt a kórus számára. A feladat teljesítése után már nem lehetett meghátrálni – következett az újabb kihívás, a minősítés. Mit is jelent a minősítés tulajdonképpen? A Ma-

gyar Kórusok és Zenekarok Szövetségénél (KÓTA) kell kezdeményezni a megmérettetést, mely egy háromtagú zsűrit delegál. Konkrét szabályok vannak a művek kiválasztásának szempontjaira nézve, a minimum műsoridő is szabályozva van. A minősítendő énekkar egy hangverseny keretében ad számot tudásáról, melyet a zsűri a helyszínen értékeli. A 100 pontig tartó skálán meghatározott ponthatároknak megfelelően az együttesek bronz, ezüst, arany, fesztiválkórus, hangversenykórus, cum laude és summa cum laude minősítést szerezhetnek.

A vasvári énekarnak már volt némi tapasztalata a minősítéssel kapcsolatban, hiszen a 90-es években már megmérettetett, az akkori tudás az ezüst minősítésre volt elég. Azt az énekkar is sejtette, hogy a jelenlegi képességek mindenképpen ennél magasabb eredményre jogosítanak fel, ennek megfelelően a minimális célkitűzés az arany diploma meg-

szerzése volt, titkon a fesztiválkórus minősítésben is reménykedett.

Az énekkar szakmai felkészülése jól sikerült, az önkormányzat támogatásának köszönhetően a tagok immár új, esztétikus formaruhában állhattak színpadra. November 13-án a Kardos László Általános Iskola aulájában nagyszámú zenekedvelő, szimpatizáns szurkolt a vasvári énekarnak. A hangversenyen Mosonyi Mihály *Libera me* című műve, Wolfgang Amadeus Mozart *Ave verum corpus* című szerzeménye, Bartók Béla *Négy szlovák népdala* és Antonio Vivaldi *Introduzione e*

Gloria című műve csendült fel, közreműködtek a Kőszegi Vonósok (művészeti vezető: Ágotha Zoltán), Farkas Anikó – zongora, valamint az énekes szólisták, H. Eisenbeck Ágota, Osztrotsinsné Császár Erzsébet és Pados Zsolt. Nagy volt a tét, ennek megfelelően a feszültség is benne volt a levegőben – mindenki tudta, hogy az apróbb hibák is komoly veszteséget, értékes pontok elvesztését jelenthetik – itt a CD-felvétellel ellentétben nincs javítási lehetőség, a pillanatnyi produkció számít. Szerencsére a feszültség pozitívan csapódott le, Dévay Géza vezényletével a kórus életének

legjobb szereplését nyújtotta a minősítő hangversenyen. A koncert után a háromtagú zsűri (Kertész Attila, a KÓTA elnökségének tagja, Dárdai Árpád, a KÓTA elnökségének tagja, és Csabi Csaba, a KÓTA tagja, a Veszprém Megyei Szövetség elnöke) konzultált, a kórus pedig izgatottan várta, vajon a hosszantartó áldozatos munka meghozza-e gyümölcsét. Örövendetes, hogy a lelkes közönség is türelmesen várakozott, mindenki kíváncsi volt az eredményre. Közel 20 perces tanakodás után a zsűri meghozta döntését, a jó hírt Kertész Attila, a zsűri elnöke jelentette be – a Vasvár Városi Kórus Egyesület produkciója arany minősítést érdemelt ki.

A műsor utáni fogadáson a zsűri tagjai elmondták, az énekkar viszonylag rövid pályafutásához és a kisvárosi lehetőségekhez képest igen jó benyomást keltett, és ha a megfelelő utánpótlást is biztosítani tudja, igen jó úton jár a jövőt illetően. Persze a hibákról, a javítanivalókról is szó esett.

Kiderült, hogy az énekkar a maximális 100-ból 78 pontot szerzett, ez igen magas pontszámnak számít – az arany diploma 62-től 80 pontig jár, ami azt jelenti, hogy a vasvári csoport az arany minősítés felső határát súrolta, és csupán 3 ponttal maradt el a titkon áhított fesztiválkórus minősítéstől. Minősítésre három évente van lehetőség, a következő megmérettetésen már reális célkitűzés lehet a fesztiválkórusi diploma.

Vasvár Város Kórus Egyesületének gratulálunk a szép eredményhez, köszönet mindenkinek, aki közvetlen vagy közvetett módon segítette az énekkar munkáját.

Szabó Zoltán

A zsűri elnöke így látta

Kecskés Attila karnagy, a zsűri elnöke, mielőtt kihirdette a kórus abszolválta fokozatot, méltatta a vasvári minősítő hangverseny barátságos, családi légkörét. Mint mondta, jól esően tapasztalta, hogy kórus és közönsége összeforrt. Eljött a város vezetése is, ez is mutatja, Vasvárnak fontos a kórus. Mai világunkban igen fontos – hangsúlyozta bevezető összegzésében Kecskés Attila –, hogy a televízió előtt néha eljőjjünk, együtt legyünk, s az

együtt éneklést nagy szeretettel műveljük. Az pedig már-már felbecsülhetetlen értéknek számít, ha egy amatőr kórus a zenekarral és szólistákkal ily kiválóan tud együttműködni, s ilyen felemelő, hangulatos koncertélménnyel képes megajándékozni lelkes közönségét. A zsűri elnöke egyben kérte a város vezetését és a kórusmunkálás kedvelőit, hogy a további szakmai előmenetel érdekében is támogassák a kultúrának ezt az igen fontos területét.

Majd kihirdette a minősítést, amely arany fokozattal ismerte el a kórust. Az arany minősítő oklevelet a közönség vastapsától kísérve Dévay Géza karnagy vette át Kecskés Attilától, a minősítő zsűri elnökétől.

A kórus munkáját lapunknak külön interjúban így összegezte Kecskés Attila karnagy, a zsűri elnöke: „A zenekarral igen szépen tud

együttműködni a kórus, ez óriási erénye. Ezen kívül egy kórus életében mindig nagy előrelépés, ha ilyen hosszú, többleteles oratórikus művet ilyen magas színvonalon tud bemutatni. A Vivaldi nagyszerű választás volt, kiváló szólistákkal, kitűnő zenekarral, ez igen veretes, komoly produkció.

Mivel a fesztiválokon, versenyeken sok acapella művet kérnek a kórusoktól, olyanokat, amelyek nem hangszerkíséretesek, ezért arra kérjük a kórust és a karnagy urat is, hogy a közeljövőben ilyen zeneművek bemutatását is vállalják, s ezen darabokból többet is énekeljenek. Az egész műsor felépítése – mivel több zenetörténeti korszakot is érintett –, s igen szépen megkomponált, felépített kórustest adtak, kvalitásos, nagyon szép koncertnek lehettünk részesei.

Mennyire gyakori, hogy ilyen színvonalú kórusok dolgoznak ma Magyarországon? – kérdezhetnénk. Nos, büszkén mondhatjuk, hogy városaink jelentős kórusokkal rendelkeznek, tehát akkor, amikor a zsűri arany minősítést adott, akkor ezt igen szigorú szakmai alapokra helyezve tette meg. Ám az már kevésbé gyakori, hogy ilyen kis település ily rangos kórusal rendelkezzen. Külön öröm számunkra, hogy a város jelentős kórustalálkozót is rendez évente. Jó érzés ilyen koncerten lenni, mert érezhető, hogy egy ilyen fellépés, egy kórustalálkozó megpezdíti a város életét, itt pedig érezhetően egybeforrt kórus és közönsége, nem beszélve arról a nagyszerű kapcsolatteremtő képességről, amely a kórus, a fellépő énekesek és a zenekar között kifogástalanul működött.

Mi, akik a kórusművészetért igyekszünk sokat tenni, tudjuk, hogy ehhez sok munka, áldozatvállalás és együttműködés kell. Ennek láttuk szép példáját Vasváron.

Művelődési Ház Tervezett városi nagyrendezvények

- 2005. január 22.
Magyar kultúra napja
2005. február 5.
III. Vígáshozó Farsangi Mulatság
- 2005. február 12.
XI. Városi bál
- 2005. március 15.
Nemzeti ünnep
- 2005. április 29. – május 1.
IV. Nemzetközi és Regionális Színjátszó Fesztivál (Helyszín: ált. iskola, mozi, múzeum, városháza, idősek háza, Csehimindszent, Gersekerát)
- 2005. május 1.
Szépkorúak IV. Kulturális Fesztiválja (Helyszín: Zöldfa)
- 2005. június 11.
Juniális
- 2005. június-július
Vasvári Színházi és Zenei Esték sorozat
- 2005. szeptember 1. – október 31.
Pannon Ősz megyei koordinálás
- 2005. október 6.
Aradi vértanúk napja
- 2005. október 7–8.
Vass Lajos Népdalverseny Szövetséggel együtt
- 2005. november 5–6.
V. Béri Balogh Ádám Napok
- 2005. november 25–26.
VIII. Vasvári Nemzetközi Népdalos Találkozó
- 2005. december 17.
„Bölcső, ma este jászol!”

In memoriam: Bejczy László

Sajnos, a minősítést követő hét a siker ellenére nem az ünneplésről szólt. Mindenkit megdöbbentett a hír – Bejczy László, a kórus-egyesület elnöke már nem lehet közöttünk.

*„Álmodtunk egy öregkort, csodásat, szépet,
de a kegyetlen betegség mindent összetépett.
Bíztunk az életben, hittünk a gyógyulásban,
de ha már abban nem, legalább a csodában.
Csoda volt, hogy élteél és minket szerettél,
nem haltál Te meg, csak álmodni mentél.
Egy reményünk, mi éltet és vezet,
hogy egyszer majd találkozunk veled.
Csak a fájó könnyek hullanak érted,
Örökké szeretünk és soha nem feledünk
Téged.”*

Laci bácsi, nyugodj békében!

Kismama klub

A kismama klub novemberi foglalkozásain számos, fontos kérdést beszéltek meg a mamák, miközben babáik szintén intenzív párbeszédet folytattak, természetesen babanyelven. Egészségügyi témákról volt elősorsban szó, melyben a Védőnői Szolgálat szakemberei adtak fontos tanácsokat a kismamáknak, akik szeretnék nemes „foglalkozásukat”, az anyaságot a lehető legjobban végezni. Szó esett az egészséges táplálkozás legfontosabb összetevőiről, illetve receptek és kóstolók is helyet kaptak a találkozók oldott óráiban. A klub továbbra is nyitott, bárki csatlakozhat a Művelődési Ház 1. termében tartott találkozókhoz. A következő klubtalálkozások alkalmait december

1-jén, szerdán 10.00 órakor és december 15-én szerdán 10.00 órakor tervezzük. Szeretettel várunk mindenkit.

– pam –

Jubiláló Kenderke

November 5-én, pénteken este tartotta öt-éves jubileumi fellépését a vasvári Kenderke néptánc együttes. Amikor öt évvel ezelőtt még a délelőtti órákon próbálták elsajátítani a tánc-lépéseket, aligha gondoltuk, mily messzire is jutnak. Most pedig már határon innen és túl ismerik őket, hála vezető-jüknek, Sejberné Szabó Mariannak, akivel délutánonként „repetáztak”, majd egyre fergetegesebb tempóban fejlődni kezdtek. Az akkori apróságok ráéreztek a zene, a tánc, az együttlét örömére. S a kis csoportnak eddigi 150 fellépésén már nemcsak Vasváron, hanem Erdélyben és Ausztriában is tapsolnak. Erdélyben már háromszor kápráztatták el vendéglátóikat. Így nőttek

fel a szemünk láttára, és lettek apró szertelen, visongó lurkókból jó táncosokká – s kis túlzással mondható – szárnyára vette a hírnév is a Kenderkét. Időközben még a szerkesztő úr is megtanulta az együttes nevét, s ma már becéző és kicsinyítő képző nélkül írja le. Sőt. Mára már illik csupa nagybetűvel leírni nevüket. KENDERKE.

A sikerhez vezető úton jelentős lépésnek bizonyult, hogy három éve csatlakoztak a szombathelyi Horváth János Alapfokú Néptánciskolához, ez ma a Szivárvány Alapfokú Művészetoktatási Intézmény.

A jubileumi koncerten vasi, rábaközi, dél-alföldi táncokat jártak fergeteges tempóban. S szólt közben a zene. Hol Ghymes-zenére táncoltak, hol meg a Kármentő húzta a talpalávalót.

S a táncház jelleggel megkoreografált est igazi kulturális csemegével is szolgált. Fotókiállítás mutatta be az együttes 5 évét, és Káldy Lajos akvarelljeiben is gyönyörködhettünk (az ismert vasi alkotó Erdélybe is elkísérte a Kenderkét.) A jubileumra kapott pólón pedig Lajos bácsi székely kapuja is látható.

A gyermekek pedig, hogy valóban ünnepi és felejthetetlen legyen az est, a szülőktől 3-emeletes tortát kaptak, gyermekpezszt a képviselő-testülettől, s emblémával ellátott pólót.

S nem múlhatott el a jubileum meglepetés nélkül. Így hát a szülők is táncoltak a gyerme-

keiknek, majd felkérték a gyerekeket egy polgári táncra.

A szombathelyi Szivárvány Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója, Csollányne Horváth Krisztina és az Ungaresca vasvári születésű vezetője, Horváth János „Gedi” is megajándékozta a Kenderkét.

Elmondható, valóban ünnep volt Vasváron. A Kenderke, a néptánc, a néptánc-tanítás és a sikeres népi táncolás ünnepe.

Az ünnepségen a vastaps mindazoknak szólt, akik ennek teremtő részesei évek óta. Azoknak tapsolt a publikum, akik nemcsak hittek a néptánc jövőjében, de képesek voltak e hithez táncudást, a táncolás öröme is adni, ezt átörökíteni gyermekebe, szülőbe. Mindezt tették azért, hogy a következő ötven-száz évben is legyen a Hegyháton olyan nagyszülő, szülő, aki az ezredfordulón tanulta e lépéseket, s nem felejtve azokat, majdan felnőt, sőt idő-södő fejjel gyermekeinek, majd unokáinak adja át a lépések ritmusát, a táncolás öröme. Azért, hogy a konzervkultúrát képesek legyünk ellensúlyozni, hogy esténként ne csak a televízió kékes fénye mellett melegedjenek a családok. Hogy másfajta érzés is melengesse a

szívüket. Lehessenek részesei olyan élménynek, amilyen a táncolás öröme, amelyben a leány azt kérdi majd jövőendő párjától: Jöszte táncolni? S erre a leány tüzes arccal így felel: Hogyne mennék! – majd együtt ropják a táncot. Táncházban, lakodalomban, népzenei esten, miközben magyarul beszélnek egymással, és magyarul dalolnak.

Ebből a katartikus élményből ezen az estén mindenki kaphatott útravalóul. Szép volt Kenderke, szép volt Mariann, szép volt Spiegel

Zoltán és Móricz Iván, hisz a táncot tőlük tanulják a vasvári gyerekek! És ne feledjük, jó volt a Kármentő Népzenei Együttes, s az általuk húzott talpalávaló, az élő népzene. A fellépők igazi fiesta

hangulatot varázsoltak a Kenderkének. A Fülemüle, a Kalinkó Népdalstúdió, a volt Palotás néptáncscsoport megadta a módját, s szépek voltak leánykáink, s határozott lépésű legénykénk is. Mert a néptánc olyan népzene, leány és fiú nélkül, mint kenyér kovász nélkül.

– sok –

Köszönet a támogatóknak!

Birkás István, Castrum Ferreum Kft.
Vasvár, SQS Kft., Szabó és Társa Tűzép Kft., Tomaker Kft., Vasi Ezerág Profi Bt., Vasvár és Vidéke Áfész, Vasvár Örökség Népfőiskola, Napsugár Nyugdíjas Klub, Művelődési Ház Vasvár, Fabók Tibor, Varga és Varga Építőipari Kft., Zágorhidi és Társa Kft., Általános Iskola konyhásai, Móricz Istvánné, Méhes József, Németh Károly.

Lille után Cork

Európa kulturális fővárosai

Amióta kiderült, hogy 2010-ben Magyarország Németországgal közösen pályázik az Európa kulturális fővárosa címre, azóta ezen polemizál a honi média. Mintha valami turáni átok ülne rajtunk, oly együgyű kishitűséggel csámcsogunk ezen a híren.

Igen hamar az is kiderült, nem is egy városunk szeretne e büszke cím birtokosa és ennek jogán rendező-házigazda lenni. A „várományosok” között van Győr, Szentendre, Debrecen, Pécs, Kaposvár, Szeged, de még Miskolc is. Az Edda fellegvárként is elhíresült várost egyik hazai kereskedelmi rádióknak olyannyira „érdemesnek” találta az Európa kulturális fővárosa címre, hogy a település „népszerűsítésére” nem ártallott egy maga eszkábált cikiző himnusz is újtára bocsátani egyik reggeli adásában.

Csak a tárgyilagosság kedvéért említem, hogy 2003-ban Graz, míg 2004-ben Lille volt Európa kulturális fővárosa egészen november 28-ig. S mit hozott a konyhára az idei kulturális év a derék észak-franciaországi városnak? A 2130 programban több mint nyolcezer művész vett részt, októberben a Boulez vezényelte lyoni szimfonikusok Bartókot játszottak! A házigazdák 17 ezer „nagykövetet” toboroztak az eurógióból annak érdekében, hogy a vendégek fogadtatása valóban fővárosi rangra emelkedjen. Ennek az együttműködő, felkaroló nekibuzdulásnak meg is lett az eredménye. A franciák Lille és környékének 162 települését voltak képesek integrálni az évet átívelő kulturális programokba (a 162-ből 8 belgiumi település volt). Ezen idő alatt több mint 6 millió látogatót fogadtak, a szállodák forgalma 33 százalékkal nőtt az előző évihez képest, a program szervezőihez több mint 70 cég csatlakozott, s a 73 millió eurós költségvetésnek 16 százalékát magáncégek adták össze. Nem ártana megvizsgálni, ma miként is állunk a kultúrmenedzselés honi gyakorlatával? Kvázi, a támogatott kultúrából a magáncégek vajon kivesszik-e részüket, a gazdasági helyzet ismeretében tudnak-e költeni ilyen mértékben?

Nem mellékes, de ezalatt a közel egy év alatt sikerült megtízszerezni Lille és az északi régió (Nord Pas de Calais) turisztikai vonzerejét. No persze az infrastruktúrát is rendesen fejlesztették ehhez az attrakcióhoz. A meglévő kulturális infrastruktúra mellett minden jelentős méretű (és elhagyott) hajdani malmot, vásárcsarnokot, szövedőt, gyárépületet kicsinosítottak a legfrissebb kultúr-loft trendnek megfelelően, majd hadrendbe állították ezeket, s bennük kiállítás, koncertet, színházi előadást, konferenciát, találkozót, kulturális estet, és még ki tudja mi mindent nem rendeztek. Ráadásul 25 százalékkal megnőtt a forgalma a London és Lille között közlekedő vilámgyors villanyvasútnak, az Eurostarnak is.

Megállapíthatjuk, hogy kasszasikert hozott Lille-nek a büszke kulturális cím és projekt, amelyben nemcsak kiállításokat láthattak az ér-

deklődők, de nemzetközi projekteket is befogadtak, s nemzeti esztjeiken középpontba került a nemzeti hagyományok ápolása.

2010-re kiderül, melyik város nyeri el egy évre e büszke címet és a vele járó kulturális missziót. Jó lenne azt is tudni, hogy dicső honi kivitelezőink képesek-e addig kiépíteni a magyar autópálya-hálózatot, ameddig kell. Vagy a Guinness-rekordok könyvébe bekerült magyar rétes készítői rekord mellé újabb honi rekordként bekerül a leglassabban és legrágóbban épülő legrövidebb magyar autópálya-rekord is. Ha ugyanis az úthálózat kiépítése nem valósul meg a következő másfél kormányzati ciklusnyi idő alatt, nem ártana, ha olyan reptér épülne legalább, amely méltóképpen fogadhatná a hozzánk érkező kulturális turistákat. Persze az is lehet, hogy Európa akkori kulturális fővárosa közelében – mely történetesen magyar vidéki város lesz – erre a célra át-keresztelik a még funkcionáló utolsó libalegelőt, s turisztikai látványosságként kétfedelű, vászonborítású „Mari-nénik” (értsd, a kamcsatkai járatról kiszuperált kétfedeles ruszki repülőgépek) landolnak majd a libák riogatására. E fapados járatokon – elképzelem –, 1 forintba kerül majd a viteldíj, s a hozzánk érkezőknek reptéri illetékként fejenként 1 liter fűtőlős barackpálinkát kell majd venniük, a háttérben pedig Tony Curtis lovagol, csikós szerkóban, betegség esetén elmarad e fellépés. Helyette elektromos golfkocsin poroszkal majd szittyaföld repterén, fején hófehér texasi kalappal, s ékes angolsággal, tört magyarsággal köszöntvén a vendégeket. Amúgy ráadásul – ez is benne foglaltatik a viteldíjban – az utasokat és poggyászaikat személyesen szállítván a kulturális fővárosba. A reptér főépületén pedig (elhagyott, egykor kisajátított, majd a privatizáció során el nem kelt kukoricagórén) óriás poszterek hirdetik: „Mi lejtmenetben is gyorsabak vagyunk”. Hogy kihez és mihez képest, ez a vendégek közül akkor már aligha érdekelt bárkit is, lévén, hogy az illetékként megvásárolt fűtőlős barackpálinka elfogyasztása kötelező lesz számukra. Az egykori FÁK országaiból érkezőknek uránkezelt vodka és ruszki pezsgő dukál vízum- és reptéri illetékként.

De kezeljük a témát kellő komolysággal. Érdeemes addigra megtanulnunk mindazt, ami ehhez az egész évet átölélő kulturális projekthez kellett. Ha már tapasztalatszerzési céllal 2003-ban elfelejtettünk kiruccanni a Mura folyó partján elterülő stájer fővárosba, Grazba, 2004-ben meg túl messze volt Lille, akkor jövőre tán illenék odafigyelni, miként is zajlik mindez a derék íreknél. Mert Európa kulturális fővárosa 2005-ben az írországi Cork lesz. 2010-ben meg tán Győrre, Szentendrére, Debrecenre, Szegedre, Pécsre vagy Miskolcra figyel majd a világ. Mindegy hogy melyik városra, csak figyeljen már valaki ránk!

– bodorkós –

Tájékoztató népszavazásról

Tisztelt Választópolgárok! Tájékoztatjuk Önöket, hogy a 2004. december 5-én országos népszavazás lesz. A választópolgárok szavazataikat e napon a kijelölt szavazóhelyiségekben adhatják le. Szavazni valamennyi szavazati joggal rendelkező állampolgárnak a lakóhelyén, az arra kijelölt szavazóhelyiségekben lehet. Tájékoztatjuk Önöket, hogy a szavazóhelyiségek reggel 6-tól este 7-ig tartanak nyitva. Szavazataikat ezen idő alatt adhatják le.

A szavazólapon két kérdés fog szerepelni:

1. Egyetért-e Ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban, ezért az Országgyűlés semmisítse meg az ezzel ellentétes törvényt?

2. Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. törvény 19. §-a szerinti „Magyar igazolvánnyal” vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?

Minden választópolgár kiküldött népszavazási értesítőjén megtalálható az, hogy melyik szavazóköri adhatja le szavazatát. Vasvár városban az alábbi szavazóköri működnek a népszavazás napján:

Szavazóköri Vasváron

1. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Béke u. 11. sz. alatti Óvoda épülete

2. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Árpád tér 8. szám alatti Bölcsőde épülete

3. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, József A.u.23. szám alatti Általános Iskola épülete

4. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Kossuth L.u.2.szám alatti Óvoda épülete

5. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Kossuth L.u.1.szám alatti zeneiskola épülete

6. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Kismákfa u. 21. szám alatti Művelődési Ház épülete

7. számú szavazóköri:

Székhelye: Vasvár, Nagymákfa u.32. szám alatti Erdei Iskola és Turistaház épülete

Dr. Ódor Ildikó

Vasvár Város Jegyzője

Önkormányzati ülés

Polgármesteri közlemény, pénzügyi időszakos mérleg, közbeszerzési eljárás kiírása, pszichológiai szolgáltatás indul, zárt ülésen pedig a fürdő helyzetét tárgyalták

Háromnegyed éves gazdálkodás

A testületi ülést Németh Zsolt polgármester távollétében Kovács Tilda alpolgármester vezette. A város háromnegyed éves gazdálkodásáról szóló előterjesztés megtárgyalásakor elhangzott, hogy az időarányos teljesítés – mind bevételi, mind kiadási oldalon – jó ütemű, de összességében nem. Így minél előbb tüzetes elemzés szükséges annak érdekében, hogy megtalálják a megoldást. Fixl László képviselő azt kérdezte, elegendő-e a meghozott intézkedések ahhoz, hogy a város az évet nyugodtan zárja le. Varga Andrásné a pénzügyi csoport vezetője elmondta, hogy az iparüzési adó-feltöltés 5-től 25 millió forintig juttathat a városnak forrást, ám annak utalása eltolódik, s ez bizonytalanságot szülhet. SZJA-t 13-szor utalnak, az utolsó érkező összeg már nem számít bele a város éves mérlegébe, bár az az összeg több, mint ami havonta érkezik a város számlájára. Havonta mintegy 30–34–35 millió forint érkezik így módon. Az utolsó december 25-én. Ha minden pozitívan alakul, akkor év végére nem lesz folyószámla hitele a városnak.

S bízhatunk abban is, hogy az igényelt támogatások lehet, hogy megérkeznek decemberben. Az pedig márciusban derül csak ki, hogy az Önhibájukon Kívül Forráshiányos települések igényeiből – ilyen Vasvár is, mit fogadnak el. Az látható – mondta Kovács Tilda alpolgármester –, hogy idén 21 millió forintot lehetett így kicsikarni az államtól, ám most üres az államkassza.

Fabók Tibor azt firtatta, miért van ekkora elmaradásban a Városi Zeneiskola bevételi teljesítése. Dr. Wessely István képviselő ezt a kérdést még azzal toldotta meg, hogy a városban az a hír járja, nincsen már fája sem a zeneiskolának, amivel fűthetne.

Kovács Tilda válaszában elmondta, hogy a zeneiskolai tandíjak félévi beszédese késik, ezért nincsen időarányos teljesítés, ám ennek pótlását kérték az intézménytől. Ez az összeg egyneved millió forint, s kizártnak tartja, hogy ne lenne tüzelőjűk.

A testület a beszámolót a kiegészítésekkel elfogadta, bízván abban, hogy költségvetési gondjai a forráshiányos városnak megoldódnak.

Közösségi pszichiátriai ellátás

A Hegyháti Jóléti Szolgálat Alapítvány – miként Rózsás Miklós ügyvezető fogalmazott – mindig igyekezett előre tervezni, amely a szüksé-

ges szolgáltatások kiszélesítését, új szolgáltatások rendszerbe állítását jelenti. Ez az előremenedés szolgálja a fejlődést is. A kistérség 21 településén egyre nagyobb igény mutatkozik a közösségi pszichiátriai kezelés rendszerbe állítására, ezt most pályázati forrásból lehetne megoldani, mely az önkormányzatnak nem kerül egy fillérébe sem, ám ehhez kéri a testület támogatását.

A szociális bizottság is tárgyalta ezt a kérést, s miként Fabók Tibor, a bizottság elnöke fogalmazott, az alapítvány munkája nem csak példa értékű a térségben, de az itt élők elismeréssel szólnak munkájukról, s a szolgálat munkatársai közmegebecsülésnek örvendenek. Ezért javasolja a támogatás megadását.

Kovács Tilda alpolgármester elmondta, hogy a szolgáltatás ideiglenesen az Árpád tér 8 szám alatt lesz elhelyezve, s kiemelte azt is, hogy ez a szolgáltatás foglalkoztatási bővülést is jelent Vasvárnak, ami szintén nem lebecsülendő. A képviselő-testület az alapítvány kérését egyöntetűen támogatta és megszavazta azt.

Polgármesteri közlemény

Ezt követően megérkezett Németh Zsolt polgármester, aki egy polgármesteri közleményt olvasott fel, ezzel reagálva az utóbbi időben tapasztalható jelenségre, mely rontja mind a képviselő-testület, mind a város, mind annak polgármestere hitelét. Ezen közleményt lapunk 11. oldalán, teljes terjedelmében közöljük.

Történelmi városközpont, közbeszerzési eljárás megindítása

A testület hosszasan tárgyalta a történelmi városközpont rekonstrukciójához szükséges közbeszerzési pályázat feltételrendszerét. Miután megvitatta a technikai kérdéseket, döntött arról, hogy megindítja a közbeszerzési eljárást. A képviselők elsősorban azt javasolták – így Tóth Balázs is – hogy jó lenne a bonyolítási eljárást is mielőbb tárgyalni, mert az idő sűrű. S az is elgondolkodtatta a testület tagjait, hogy esetleges régészeti leletek előkerülése mennyire akaszthatja meg a munka menetét.

Gergyé Rezső képviselő elmondta, hogy a munkakezdsnek semmi akadálya nincsen, akár a farsangi rendezvények előtt is lehetséges ez.

A testület elfogadta az előterjesztést, így a közbeszerzési pályázat elindítható mind a rekonstrukcióval kapcsolatban, mind a szolgáltatásokkal kapcsolatban, kiemelten kezelve a referenciákat és az ütemezés pontosságát.

Rendezési terv

A testületi ülésen mint információ hangzott el, hogy a Vasvár Rendezési Terve rövidesen elkészül, amelyben a történelmi városközpont rehabilitációja és a többi szükséges változtatások is bevezetésre kerülnek. (Várhatóan az ünnepek előtt már az Interneten, a www.vasvar.hu oldalon teljes terjedelmében hozzáférhető lesz a városszerkezeti térképpel együtt.

Részvétel

tehetségdonozó programban

A hátrányos helyzetű tanulók Arany János Tehetségdonozó programjában pályázati úton vesz részt a város. Ennek támogatottja olyan tanuló, aki 7 testvérel él együtt, s kiváló előmenetele, munkához való hozzáállása példamutató. Fixl László képviselő rámutatott, hogy ez az első olyan tanuló, akinek előmenetelére jó ha odafigyel a város a későbbiekben is, s talán később mint értelmiségit visszakaphatjuk. Az általános iskola most 8. osztályos tanulója, Böcskei Richárd pályázatát a testület elfogadta, kinek középiskolai tanulmányi támogatását a város jövő évtől folyósítja.

Hajba Gyula szerződésének módosítása

A közterületek rendben tartását Hajba Gyula vállalkozó végzi. Miként Németh Zsolt polgármester fogalmazott, példásan. Olyan jó színvonalon, hogy ezt a nehéz munkát – neki bármennyit is ígérnének – nem memé bevállalni. Hajba Gyula viszont ezt a tevékenységet évek óta a város lakosságának és a testületnek is meglegedésére végzi.

A szerződés módosítása a KSH által kiadott éves inflációs-ráta függvényében történik. A módosított óradíj az 1500 forintról 1600 forintra emelkedett, melyet a testület megszavazott.

Hó eltakarítása, Tóth László szerződése

A városban a hó eltakarítását Tóth László végzi szintén önkormányzattal kötött szerződés alapján. A tarifa emelést az anyagárak és az áfakulcs megváltozása tette szükségessé. Ennek értelmében a testület elfogadta az új tarifát. Tóth László kérte a testületet és az újság szerkesztőségét is, hogy a lakosság felé tolmácsoljuk az alábbi kérését: Téli havazások ide-

jén az út szélén és a bejáratoknál szabálytalanul parkoló autókat távolítsák el, mert e nélkül szinte lehetetlen a hó gépi eltakarítása. A testület a tarifát emelését elfogadta.

Informatikai koncepció

A város adatátvitel, rögzítése számítógépeken történik. Ám nincsen olyan korszerű adatátviteli rendszer, amely ezt a munkát „közös nevezőre” hozná. Ez adott esetben beláthatatlan következményekkel is járhat. Szerencsére ilyen még nem történt. Dr. Wessely István hozzászólásában elmond-

ta, hogy elodázhatalan egy korszerű önkormányzati informatikai rendszer kiépítése, erre áldozni kell, s amolyan pályázati és egyéb pótló forrásokból ez nem lehetséges, s nem is fenntartható állapot. Ráadásul a közforgalomban lévő hardverek minősége a tömegtermelés miatt rengeteget romlott az elmúlt években. Ezt a beruházást nem lehet megúszni, s javasolja, áldozzon rá a város.

Kérdés mennyit? A testület ismervén a város anyagi helyzetét, végül úgy döntött, hogy a koncepciót elfogadja, ám a konkrét összegre és a megvalósításra a költségvetés tárgyalásakor tér vissza.

Zárt ülés

A testület zárt ülés keretében tárgyalta a fürdő helyzetét, számba véve azokat a lehetőségeket, amelyeket a város lépésként fogantathat a mostani helyzet felszámolása érdekében. A cél, hogy akár pályázati úton is, de megoldódjon a városban a fürdő-anomália, s megvalósulhasson egy olyan fedett fürdő, amely a térségben élők úszás oktatását is biztosítani képes.

– sok –

POLGÁRMESTERI KÖZLEMÉNY

Tisztelt Vasvári Választópolgárok!

Az elmúlt hetekben, hónapokban egy – városunkban bejelentett lakással nem rendelkező – német állampolgár szórólaponkat juttatott el valamennyiünk lakásába.

Az írások közös jellemzője, hogy egy bíróság által be nem jegyzett szervezet nevében szokatlan stílusban támadja a képviselő-testület és a polgármester tevékenységét. Mindezeket válasz nélkül hagytam, mert – bár elképesztő tájékoztatatlanságról és rosszindulatról tesznek tanúbizonyságot a rölapok – engem a város vezetésével Vasvár választópolgárainak közössége bízott meg és ebbe a körbe a fentiek miatt az említett úr nem tartozik.

De két évvel a polgármester-választás előtt a munkának van itt az ideje és nem a kampánynak. És különösen nem kívánok versenyre kelni egy olyan „versenyzővel”, aki nem kvalifikálta magát a megmérettetésre. A hatályos magyar törvények szerint a polgármester-jelöltnek magyar állampolgárságot kell szereznie – gondolom már megkérte –, de az sem ártana, ha bejelentkezne vasvári lakosnak. Így nem csak elosztani akarná mások adóját, hanem helyi lakosként maga is fizetne.

A politikai viták mellőzése azonban nem jelenti azt, hogy el kívánom tűrni az ellenem folytatott hecckampányt, a személyemet lejárató valótlan állítások közlését.

Leveleinek visszatérő eleme a számomra biztosított illetmény felemlítése mindig más és más összeggel. Ebből is látszik, hogy a cél nem a korrekt tájékoztatás, hanem azok érzelmeinek felkorbácsolása, akik megfeszített munkával is csupán a töredékét keresik egy városi polgármester fizetésének. Jövedelmem nyilvános. A képviselő-testületi jegyzőkönyveken kívül (melyek a könyvtárban fellelhetők) megtalálható a vagyonyilatkoza-

tommal együtt az interneten is. Kritikusommal ellentétben legalább rólam mindeki tudhatja, hogy miből élek.

Tisztelt Vasvári Választópolgárok!

A városi polgármesteri tisztség természetesen főállás, de nagyon nagy bajban lenne a város, ha csupán heti 40 órát szánnék az ügyeire. Hogy szerencsés-e az ország számára, hogy polgármesterek egyben országgyűlési képviselők is, arról politológusok sokat vitatkoznak. De hogy a város számára ez ne lenne előnyös...? Több mint 80 önkormányzati vezető ül a parlamentben. Ha a győri, szegedi, szolnoki, székesfehérvári, debreceni, pécsi polgármester ellátja e két feladatot, akkor talán sikerül a 4700 lelket számláló Vasvár vezetőjének is.

A polgármesterek javadalmazásáról az 1994. évi LXIV. törvény rendelkezik. Ezek szerint a körzetközponti feladatot ellátó település polgármesterének illetményét a köztisztviselői illetményalap (jelenleg 33.000 Ft) és a 12,5–13,5 szorzószám szorzataként kell meghatározni. Ezek alapján illetményemet a képviselő-testület a törvényi minimumszinten 12,5 x 33.000 Ft = Bruttó 412.500 Ft-ban határozta meg. Ez adó és járulék levonása után 216.562 Ft nettó fizetést jelent. Ehhez kötelezően járul költségtérítésként az illetmény 20-30%-a. A testület ezt is minimumszintet, 20%-ban, 82.500 Ft-ban szabta meg. A történethez hozzátartozik, hogy mind az illetmény, mind a költségtérítés vonatkozásában az előterjesztő bizottság magasabb összeget javasolt, melyet köszönettel, de visszautasítottam. (Lásd: 2003. december 18-i jegyzőkönyv.)

Ezen összegeket az állami költségvetés elismeri és forráshiányos pályázatok esetén is maradéktalanul biztosítja. Ezáltal ez a költség nem terheli a várost. Az a törvé-

nyi szabályozás, hogy a képviselő-polgármesternek csak fél illetmény jár, már az előző ciklusban megváltozott.

A fentiek alapján nem felel meg a valóságnak, hogy többet keresnek, mint a Békés, Borsod-Abaúj-Zemplén, Csongrád, Zala megyei, vagy bármely közgyűlési elnök. Az ő törvényben meghatározott minimális szorzójuk 14-szeres.

Még inkább minden alapot nélkülöző valótlanosság, hogy a legjobban fizetett lennének az országban (jövedelmem alapján még Vasváron sem férnek be az első 20-ba.)

Annak állítása pedig, hogy a saját fizetésem mellett érvelve a következő mondatot mondtam volna: „Nem az új összegek a magasak, hanem eddig voltak alacsonyok”, olyan szinten gátlástalanság, melyet nem kívánok következmények nélkül hagyni. (Az idézett mondat 2 hónap múlva, a képviselő-testületi tagok tiszteletdíjára vonatkozóan hangzott el.)

1990-től kezdve illetményemet jóváhagyó valamennyi ülésen elhagytam a termet. Magam mögött 4 ajtót bezárva vártam meg a döntést. Jelenlétemmel sem kívántam befolyásolni a testületet. Legutóbb csupán azért tettem kivételt, hogy mérlegelésnek helyet sem adva, a törvényi minimumszinten kérjem illetményem megállapítását.

Mindezeket követően arra az elhatározásra jutottam, hogy amennyiben személyiségi jogaimat, emberi méltóságomat sértő, jó híremet romboló valótlanságok terjesztése folytatódik, akkor rágalmaszért büntetőeljárást kezdeményezek. Polgári peres eljárásban pedig kártérítési pert indítok, melyben megítélt összeget jótékonyossági célra ajánlom fel.

Vasvár, 2004. november 24.

Német Zsolt
polgármester

Petrás Mária kerámiái

Ádvent idején készülődvén a nagy találkozási, szívünk nyitott a szép és jó iránt. Ha e nyitott lélek ajtaját szélesre tárjuk, akkor van esélyünk arra, hogy ne csak kacatár legyen lelkünk pitvara. Hamarjában ezek a gondolatok jutottak eszembe, mikor Petrás Mária csángó iparművész kerámiáit megláttam Vasváron, a Folyosó Galérián.

Művei egyszerre archaikusak, helyenként lenyomatai a bizánci művészetben annyira elterjedt korpuzoknak, s lelki rokonai a falusi keramikusok sötét-zöld-égetett edényeinek. A bibliai témájú reliefek zománcozott, rekesz-zománchoz – kicsit keletromai birodalom-béli – hatású háttérükkel meg egészen újszerű szakmai stílusjegyet mutatnak.

Míndez leírva persze csak halvány szóvirág ahhoz a világhoz képest, amely Petrás Mária, Csángó Mária műveiből árad, s amely művészetét jellemzi. Mert Mária – már nevében is annak az ezeréves csángó hitvilágnak a lenyomata – amit a Mária-kultusz oly erősen jellemez. Ennek (is) köszönhető, hogy a Kárpátok keleti karéjában, ott Moldvában, kitéve a legvadabb történelmi viharoknak is, de képes volt megmaradni ez a maroknyi magyarság, megőrizvén középkori nyelvjárásukat, kultúrájukat, imádságaikat. Miközben a népdalos találkozó nyitó ünnepségére várok, s bolyongok a folyosón e csodálatos remekek között, elszorul a szívem, és arra gondolok. Tudja-e ez a világ, mit jelent csángónak lenni? Tudja-e ebben a kicsiny magyar hazában a ma élő ember, s a nagyvilág, hol is van csángóföld? Tudja-e ez az Európai Uniótól megkergült fogyasztói társadalom, miközben dervistáncot jár a karácsonyi bevásárlások lázában, hogy Petrás Mária több mint iparművész. Petrás Mária misszionárius, hírmondó, diplomata, népének követe. Aki mindig mosolygós, széles csontozatú arcával, csángó lelkével és eszével, alkotásainak sugárzásával őrzi azokat a középkori nyelvvezetű csángó imádságokat, amelyek

mind ott vannak most a falakon... S azon is tündököm, ha most hirtelen elénk toppannak csángó viseletben ezek a göcsörtös kezű csángó asszonyok és szikár természetű csángó férfiak, mit is mondanánk nekik, mit is kérdeznénk tőlük? Itt Vasváron, ahol Szent István államszervező tevékenységének köszönhetően ezer esztendeje élnek magyar véreik.

S van-e fogalma a mostani világréndnek, trendnek arról, mekkora kincs is az a világ, amelyet Petrás Mária csángó bubái, asszonyai, korpuzsai, az Egyiptomból menekülő család itt megjelenít. gyanítom nincsen. Ami már nem a „csipsz”, „kecsap”, euró fogalmába tartozik, arra kezd érzéketlenné válni ez a világ.

Hogy egészen ne torzulhassunk bele ebbe a napi fogysztoí örületbe, ahhoz ad kapaszkodót Petrás Mária kerámiáival.

Amit pedig a közép-

kori nyelvvezetű csángó imádságok nekünk jelentenek, azt alighanem már fel sem fogná a tőlünk nyugatra csak angolul, meg számítástechnikai hardvernyelven, algoritmusokban gondolkodó világ. S ez itt a baj. S még ennél is nagyobb baj az, hogy honi magyarázaink többségének is magyarázni kell(ene) mindezt.

Kedves olvasó! Ha Önök alá akarnak merülni kicsit az időben, akkor térjenek be a Művelődési Ház Folyosó Galériájára, hogy az elveszett időt és történelmet kicsit megtalálják Petrás Mária kerámiáiban.

Moldvai csángó lelke olyan, mint az itt felejtett tenyérnyi középkor. Erről a középkorias gondolkodásról egy interjúban Petrás Mária így vallott: „Miben nyilvánul meg ez a középkorias gondolkodás? Egy példával mutatnám be: Mi csángók reggel felkelünk, imádkozunk, s kimegyünk, megnézzük az eget, hogy tudjuk, ma milyen napunk lesz. Aztán adunk enni az állatoknak, csak utána magunknak. Én a mai napig is így csinálom. Az ottani ember sokkal jobban ismeri saját magát, a természetet, tudja, honnan jött...

Petrás Mária gyökerei, a csángó lelkiség, hogy honnan is jöttünk, a Mária-kultusz mind benne rejtezik e munkákban. Az iparművészé lett Petrás Mária alkotásait a nagyközönségnek Tolcsvay Béla ajánlotta november 26-án este.

Képgaléria és megnyitó szövege a www.vasvar.hu honlapon olvasható.

Közlemény

– elmaradt a találkozó –

Lapunk – miként azt jelezte – általunk megjelölt időpontban kész találkozni a Kanizsai Béla által vezetett Vasvári Baráti Társaság, Vasvári Környezetvédők csoportosulással, ezen „egyesület” tagjaival, mely találkozón a szerkesztőbizottság és a város vezetése vesz részt, s nyílt fórumon vitatja meg azokat a kérdéseket, amelyek a város lakosságát is érdeklik.

A megadott időpontban, november 11-én, a tervezett találkozó elmaradt. Ennek oka, hogy telefonos megkeresésünkre az „egyesület” vezetője, Kanizsai Béla úgy nyilatkozott, hogy a tagság egyik fele még nem vállalja ezt a nyilvános fellépést, de ennek is elkerül az ideje. Másfelől az időpont sem alkalmas számukra – mivel a tagság jelentős része ebben az időben még dolgozik, közülük többen Budapesten. Így a találkozó – bár a Vasvári Újság főszerkesztője és szerkesztőbizottsága diplomáciailag igyekezett tető alá hozni ezt a találkozót, november 11-én csütörtökön 16 órakor – nem jött létre.

Bodorkós András

Többcélú Kistérségi Társulás

November 26-án este Vasváron 21 település részvételével – Egervölgy távolmaradása mellett – Többcélú Kistérségi Társulás alakult. Az ülés teljes szövege és a képgaléria a www.vasvar.hu weboldalon található.

Emlékezés Béri Balogh Ádámra

November 6-án a győrvári csata évfordulóján emlékezett Vasvár közönsége a Rákóczi-szabadságharc legendás alakjára a Zeneiskola bejáratánál. Háromszáz éve az akkor itt működő ispotályban látták el a súlyos fejsébtől vérző későbbi brigadéroszt, és ápolták felépüléséig. A kor hangulatát felidéző Gencsapáti Hagyományörző néptánc együttes műsorát követően Tausz István méltatta a példát adó hazafi életútját.

Beszédét egy Deák Ferenc idézettel kezdte, mely szerint a jövő áldozatokat kíván, de két dolgot áldozatul dobni semmiképpen nem lehet: a haza függetlenségét és a becsületet.

„Béri Balogh Ádámról tudjuk jól – folytatta a környékbeli jeles személyiségek életével foglalkozó amatőr kutató – hogy a kurucvilág többi hőiséhez hasonlóan sem meghajlítani, sem megpuhítani nem lehetett, s mert összezúzni nem bírták, a legdrágábbat, életét áldozta hazájáért. A Győrvári csatában is megmutatózó vakmerősége bátorságából, és okos előrelátásából merítkezett. Ám ha közelebről megnézzük életpályáját, megláthatjuk az érző és vívódó hús vér embert is.

Rá is igaz a régi közmondás, mely szerint aki másokat legyőz erős, aki önmagát legyőzi, hős!

Őt is kétségek gyötörték kezdetben, és kisérsé bizonytalanul lépett arra az útra, mely aztán a haza szabadságának védelmén átívelt egészen a vérpadig...

...Mennyire ismerősnek tűnnek nekünk is azok a gondok, erkölcsi dilemmák, melyekkel háromszáz éve meg kellett küzdenie az akkori negyvenéves hatgyermekes családapának.

Már korábban is katonáskodott, a török kiverését hozó honvédő háborúban, a csobánci vár gyalogsági tisztjeként. Már ekkor kitűnt jártasságával, tehetségével és iskolázottságával. Ősei is mind nagyhírű vitéz katonák voltak.

Amikor megházasodott, megélhetés után is kellett néznie, jóllehet felesége Festetics-lány, jómódú és nagy nevű család sarja. Julianna hűséges és dolgozó asszony volt, urának méltó társa jóban és nélkülözésben egyaránt.

A családfő tehát Sopron és Vas vármegyék főszolgabírája, gazdálkodó birtokos lett.

Birtokcsere miatt költöztek Rábakovácsiból a Tolna megyei Faddra. A rendezetlen viszonyok és merőben más irányultsága miatt többször is olyan anyagi gondjai támadtak, melyekkel nehezen tudott megküzdeni.

1703 júniusában a Tiszántúlon megszólal a tárogató, s Rákóczi zászlaja alá hívja a hazáért és a szabadságért tenni akaró hazafiakat.

A nép örömmel és áldozatkészen fogadta fejedelmét, aki rövid idő alatt több tízezres hadsereget, valamint a fennhatósága alá vont területeken közigazgatást szervezett.

Ám a szabadságharc tüze csak lassan szaladt végig az Alföldön, s hét hónap kellett ah-

hoz, hogy a Dunántúlra is átsapjon. Az itteni kuruc összeesküvés egyik vezéralakja kemesnaisjai főszolgabíróként Béri Balogh Ádám lett, bajtársai pedig egymással atyafiságban álló megyei tisztségviselők, uradalmi prefektusok. Küldöttségük 1704. január 6-án hívta be a Dunántúl földjére Bercsényi seregét, s lett azonnómód Balogh Ádám is ezereskapitány.

Átlépte hát a maga Rubikonját, innen viszárait a békés közhivatalnoki, polgári életbe már nem vezettet.

Tette ezt annak ellenére, hogy jól ismerte népét és a vidéket, ahol a harcot meg kellett vívniuk. A dunántúli paraszt nem is igen hasonlított a tiszántúlihoz. Itt a jobbágyot polgárnak nevezték, aki ült a telkén, s igaz hogy sanyargatta földesúr és császári katonaság egyaránt, de eszébe sem jutott, hogy fegyverrel változtasson ezen.

Két hónap alatt vakmerő portyázásaival szép katonai sikereket ér el, még Ausztriába is átsap. Hadjárata azonban összeomlik, és két hét alatt szinte újra elvesz a Dunántúl. A vármegyék nemessége kivárt, nem tudta, merre igazodjon.

A köznép inkább az erdők sűrűjébe menekült, de se kurucot, se labancot látni nem kívánt. Leginkább az hangolta le Balogh Ádámot, hogy katonái tömegével megszökődtek. Nagy befolyású, erős akarátú labanc apósa felhasználván elkedvetlenedését, vissza akarja téríteni vőjét a császár hűségére. Balogh Ádám ezt látszólag meg is teszi családja érdekében, ám az átállást mégiscsak elszabotálja.

Ennek ellenére – jóllehet ugyanekkor nagyhírű ezereskapitányok sora tette le a kardot, vagy állt újra a császáriak közé – tisztársai körében és Rákóczi részéről is sokáig bizalmatlanság övezte.

Rettenthetetlenségéről szóló hírnevét győrvári vitézsége alapozta meg. Csak ezt követően – súlyos sebesülése nyomán – kéri megjutalmazását a fejedelemtől parancsnoka.

Családjá ekkor már menekülteként élt Szécsényben egy nyomorult zsellérházban, hiszen dunántúli birtokai rámentek a háborúskodásra. Felesége – hogy eltarthassák saját nyolc, valamint özvegy nényének ugyancsak nyolc gyermekét – alkalmi munkákat vállalt: varrást, mosást, téli gyümölcs eltételét. A haza szabadságáért való hősi küzdelemből mindenki kivette a részét, ha mással nem, áldozatvállalással, lemondással.

Két év múlva nyerte el brigadérosi címét a fejedelemtől, s ezidőtájt mutatkoztak meg igazi vezetői erényei, melyek hadi sikereinek eszközei. Ezek: a kemény fegyelem önmagával és bajtársaival szemben, a fáradhatatlanság, a ropant lendület, a harc felvállalásának bátorsága. Megvetette azokat, akik másként tettek.

Nehéz, szókimondó és lobbanékony természetével nem lehetett túl népszerű katonái

előtt, ám elérte azt, hogy nevéhez nagyszerű győzelmek, sikeres portyázások emléke fűződik.

A szabadságharc elhúzódásával azonban egyre kilátástalanabbá vált a helyzet.

A dunántúli lakosság kimerült, 1710-ben már nem szívesen fogadta a visszatérő kurucokat, a hangulat a falvakban kezd ellenséges érzületűvé válni. Október 29-én a szekszárdi határban egy kisebb csetepatéban a megáradt Czinka-patakban összerogyott nótában is megénekelte híres Murza lova, s maga alá tette Balogh Ádámot. Hűségének és elszánt bátorságának jele, hogy az őt foglyul ejtő ezredesnek kijelentette: Rákócziért élni és meghalni kész.

A fejedelem mindent megtett, hogy fogolycserével megmentse legjobb brigadérosát, azonban a vérszomjas Haditanács elrettentő példát akart. Átpártoltatására is tettek még egy kísérletet. Tábormoki rangot és 30 ezer holdas birtokot ígértek neki, Balogh Ádám azonban nem alkudott. Megtartotta ígéretét, mely szerint: *Főlséged és édes nemzetem hívsége mellett... utolsó csepp vérem fölláldozásáig maradok... alázatosan szolgálni kész...*

A budai vár halálórási anyakönyvében az 1711-es esztendő bejegyzései közt olvashatjuk: *...Február 6-án reggel hűtlenségéért fejével fizetett, vagyis lefejeztetett Balogh Ádám a lázadók vezére és ezredes.*

A Budavári Szentháromság téren járva egy pillanatra gondoljunk mindig egy izzig-vérig bátor magyar katonára, aki megállt ott, ahova állították, ha kellett koplalt és fázott a zászló becsületéért. Nem kell nekünk máshol keresni a spártai hősokeket, ha vannak sajátjaink!

Amit a teljesen magára hagyott Béri Balogh Ádám itt a Dunántúlon tett alig 2 ezer emberével tizenötöszörös túlerővel szemben, az példája a magyar katonai virtusnak.

Feláldozott családot, otthonát, gazdagságot és rangot, mert határtalanul szerette a szabad magyar hazát.” – fejezte be emlékező gondolatait Tausz István, s végül egy Eötvös Józseftől származó, de a kuruc hőse is utaló idézettel zárta beszédét:

„Márvány szobor helyébe

Ha fennmarad nevem

Eszméim győzedelme

Legyen emlékjelem !...”

Az emléktáblát ezt követően intézmények, civil szervezetek és önkormányzatok jelenlévő képviselői koszorúzták meg, köztük a beregszászi színház gyermekstúdiójának tagjai.

Ők még egy rövid, rögtönzött, ám annál felemelőbb műsorral is tiszteltek az egy és oszthatatlan magyar haza szabadsághőseinek emléke előtt.

A IV. Béri Balogh Nap a Művelődési Házban kuruc ételek és italok kóstolójával zárult.

Beregszászi színjátékos bravúr

*Ismét vendégeink voltak az Illyés Gyula
Magyar Színház kis stúdiósai*

November közepén közel egyhetes vendégszereplésre érkeztek Vasvárra a beregszászi gyermekstúdiósok. Szerető vasvári családok fogadták be őket a magyarországi itt tartózkodás idejére. A tehetséges diákok bemutatkoztak Vasvár mellett több kistérségi és megyei településen nagy sikert aratva. A Tündérvölgy aranyalmája című mesedarab mellett elhozták Moliere Képzelt betegét valamint egy dramatikus irodalmi összeállítással is bemutatkoztak.

A vasvári vastappsal végződő előadás után ültem le a stúdió elhivatott vezetőjével, Vidnyánszky Józsefné Éva nénivel.

– Nagyon tehetséges, profi, ihletett csapatot láttunk játszani, komédiázni. Hogy jutottak a gyerekek színházközelbe, játszóközegbe?

– Köszönöm a dicséretet. Mennyire profik a gyerekek? Sok szemszögből lehet ezt megítélni. Nem biztos, hogy mindenki így érzi. De én is úgy gondolom, fejlődünk. 10 éves a gyermekstúdió. A művészetközelség általam pozitívnak ítélt hatóereje volt az indító, ami miatt létrehoztam az irodalmi színpadot, hogy ezáltal a színjátszáshoz közel kerüljenek a gyerekek. Beregszászon színház sem volt, mikor ennek ötlete megfogalmazódott bennem. Én egyébként magyar nyelv és irodalom tanárként dolgoztam egy középiskolában Kárpátalján. Abban az évben jött létre egyébként a nagyszínház is, mikor a mi csapatunk, csak néhány hónappal később.

– Mi az a titok, amivel így meg tudta szeretetni a gyerekekkel a színházat és irodalmat?

– A játék az, amivel a gyereket oda lehet csalogatni a művészet közelébe. Az énekkel, a táncsal, színdarabok elkészítésével és eljátszásával. Komplex munkával. Annyi kincs van a gyerekekben, mindenre fogékonyak. Ha hozzáérünk, akkor kipattan a szikra belőlük. Van, akinek jobban megy a színjátszás, van, aki verset tud szépen mondani, van, aki táncolni tud. Így a foglalkozásokon az irodalom is ott van a maga sugárzásával, ott vannak a népi hagyományok, a népművészet és hát a színjátszás, ahol első számú követelmény nálam, hogy szépen, tisztán magyarul beszéljenek a gyerekek.

– Hogy került a mesejáték mellé egy Moliere-darab a repertoárban? Bátor választásnak gondolom. Mindent el lehet játszani a gyerekekkel, ha érti, ha érzi azt?

– Én ezt hiszem és vallom. Annyi idő áll mögöttem, hogy én ezt bátran állítom, hogy a gyerekek csodát lehet csinálni. A gyerek, el

sem hinné az ember, mire képes. Például a Moliere-darab választása kapcsán magam is meghökkenem, amikor a középiskolás korosztály megkeresett az ötlettel. Megijedtem, mert a János vitézt és az Apostolt színre vittük már. Foglalkoztunk Toldival is részben, de hát azért Moliere az Molier. Betyár módon bedobták a csalétket úgy, hogy hoztak 3-4 Moliere színművet, és megbeszéltek maguk között, hogy melyik figura kihez passzolna. „Tessék belehallgatni, tessék belehallgatni. Én ez akarok lenni.” Csodálatosan ment a szövegtudásuk is... Aztán következett a játék, mert azt szerettem volna, hogy ők mutassák meg először, hogy képzelik el a figurát. Összmunkát akartam. Kemény munka, nagyon kemény munka árán állt össze az előadás.

– Az előadások során milyen kapcsolatot sikerült teremteni a közönséggel?

– Voltunk nagyobb színpadon, kisebb helyeken, termekben... Alkalmazkodni tudunk minden helyzethez. A közönséggel való kapcsolat? A gyerekek teremtik meg. Gyönyörű élményben volt részem. Most ért véget a Művelődési Házban a Tündérvölgy aranyalmája előadás. A bolondot nem akarták elengedni a gyerekek. „Meg akarunk fogni” – mondták. Király is, a bolond is lement a közönség közé a végén. Ez is bizonyította, hogy meg van a kapcsolat. Persze ezt az előadás elején meg kell teremteni már. A gyerekek fogékonyak, de nagyon nehéz gyerekközönség előtt játszani. Ha a kisgyermek csendben ülnek az előadás első 3-4 percében, akkor jó úton haladunk. És ez a csoda megtörtént most is sorra a falvakban. Egyik a másik után. Ma délelőtt Csehimindszenten telve volt a kultúrház. Együtt játszott a közönség a gyerekekkel. Együtt éltek a darabban az elejétől a végéig. Aztán ott sem akarták elengedni a kis színjátszóimat a színpadról. Ezért megéri. És tudom, hogy rajtam kívül az én kis csapatom is ugyanezt gondolja.

– pam –

**Vasvári Újság
az interneten:
www.vasvar.hu**

A Művelődési Ház hírei

Kiállítások

- **Benkő Sándor fotóriporter** Fekete-Körös völgye című fotókiállítása a Zöldfában decemberben is megtekinthető.
- **Zsidó kulturális emlékek Vasváron** című fotókiállítás a Castrum Galérián tekinthető meg december végéig.
- **Petrás Mária csángó iparművész kerámiái** december közepéig tekinthetők meg a Folyosó Galérián.

Filmklub

Bartók Béla u. 4., Művelődési Ház (nagyterem). Bejárat az oldalajtón át. A filmeket kivétel nélkül mutatjuk be a nagyközönségnek – filmek mozi minőségben. Filmvetítések kezdési ideje 18 óra!

- December 1-jén Amadeus

Cirkuszi előadás

December 7-én Vasváron lép fel a Varietét Cirkusz

Rendezvények

- December 2. Szakiskolai Szalagavató Bál
- December 10. Magyar Máltai Szeretet Szolgálat karácsonyi ünnepe
- December 15. 19 óra Karácsonyi hangverseny a templomban – Zenebarátok Szombathelyi Kórusa. Vezényel Horváth Imre karnagy
- December 16. Gyermekszínház
- December 18. „Bölcső ma este játszol” – karácsonyi pályázat
- December 31. Szilveszteri bál Tibóval – kapunyitás 18.30-kor
- Február 12. Városi bál

Gyermekszínház tervezett előadásai

- December 16. A hallhatatlanságra vágyó királyfi – Forrás Lajos Műhely, Győr
  - Február 3. Csalóka Péter – Soltis Lajos Színház, Celldömölk
  - Március 17. Bába lelte babona – Mesebólt Bábszínház, Szombathely
- Az előadások 15 órakor kezdődnek, a belépőjegyek a helyszínen válthatók, ára 500 forint.

Köszönet

A Vasvár Városi Kórusgyűlését köszöni a 2003-as SZJA 1%-nak felajánlásait. A bevételt az énekkar minősítő hangversenyének költségeire fordítottuk.

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár új szerzeményeiből

SZAKIRODALOM

- Angol királyok és királynők
- Gillen: A meggyőzés mesterfogásai
- Kast-Zahn: Minden gyerek megtanul aludni!
- Klimke: Gyógyító állatok
- Klemm: Csak eszköz vagyok...
- Palotás: Kelet-Európa története a 20. század első felében
- Walter: Karácsonyi barkácsolókönyv

SZÉPIRODALOM

- Damjanovné: Így éltünk Szabadkán
- Gyura: Szemem fénye: Nail
- Karinthy: Ördögörccs
- Kertész: A tisztesség ára
- King: Reuben könyve
- Polcz: Karácsonyi utazás
- Szulák Andrea titkos levelezése

VIDEOKAZETTA

- Hat hatyú
- Jojo
- Kapitány és katona
- Karcsi a tetőn
- Meglesni és megszeretni
- Mennyé'má
- A nagyon nagy Ő

DVD

- Aladdin
- Honey
- A Passió
- Trója
- Yonggary

CD LEMEZ

- Bonbon
- Dirty Dancing 2.
- Fauntissimo
- Mozart!
- Norah Jones
- Oláh Ibolya

Tel.: 94/573-006, 573-007
Fax: 573-036

Hirdetésfelvétel:
94/572-014
30/372-6209

Zsidó kulturális emlékek

Dühöng az estbe hajló idő szele. A horizonton vörös és szürke fellegek csatáznak, közöttük cölíneké színű ég feszül. Lassan esteledik. Mire Vasvárra érek, sötét az ég kárpitja, csak a város fényei hunyorognak, mint örökmécsesek a bibliai éjszakában. Ötör kiállítás nyílik, mely az egykori vasvári zsidó családoknak állít emléket.

A Művelődési Ház galériáján fotók, Marosits József szobortörredékei. Csapdába zárt tér-idő idolk. Joós Tamás a megnyitón felvezetésként bús-szomorú dalt dúdol, penget gitárján, késve érkezők is jönnek, ilyenkor mecsikordul a bejárati ajtó, vészjósló háttér-

zőrejt képezve a komor témának. Majd Gergye Rezső üdvözlő a megjelenteket. Feszengünk, hisz fura kiállítás megnyitóján vagyunk. Egyfajta panaszfal ez, hol fejet hajtunk azok előtt, akiket az idő szele Vasvárról száműzött végleg.

Majd a kiállítást megnyitó Jelinek Endre, a szombathelyi Zsidó Hitközség elnöke lép a közönség elé, s őszinte szavakkal ajánlja a

közönségnek A zsidó kulturális emlékek Vasváron című tárlatot: „Én huszonöt éves koromig nem tudtam, hogy zsidó vagyok” – kezdte vallomását, majd így folytatta. „A budapesti köztemetőbe apámmal rendszeresen eljártam. Annak bejártánál apám azt mondta, várjak itt rá. Én 11 évesen utána lopóztam, mert látni akartam, hová is megy. Amikor a temetőből kijövet ő ezt észrevette, felpofozott, és megtiltotta, hogy oda, a zsidó temetőbe betegyem lábamat. Már 25 éves voltam, amikor felváltam zsidóságot. Amikor én 20 éves voltam, akkor halt meg apám. Nekem pedig 5 év kellett, hogy fel dolgozzam a traumát. Akkor még kollégáim előtt is csak bújva mertem vállalni zsidóságot. Ezért duplán is örülök ennek a kiállításnak, mert ez jelzi, már felvállalhatjuk zsidósá-

gunkat. Felvállalhatjuk azt, hogy mi is egy nemzetnek a része vagyunk. Mert nem az a lényeg, hogy milyen vallásúak vagyunk, hanem az, milyen értéket képviselünk munkánkunkkal. Hiszem, hogy a társadalomnak nagyon fontos ez az értékteremtés. Ennek a kiállításnak is ez a lényege.

Amikor ezt a kiállítást szervezni kezdtük, mondtam Kassai Jóska barátomnak, hogy ezt folytatni kell, s meg kell mutatni a tárgyi emlékeket is. Hiszem, hogy az egykor Vasváron élő zsidóság is maradandót alkotott. Hiszem azt, hogy az itt élők letették névjegyüket. S hiszem, hogy – miként másutt is – ide is be fognak újra települni, s a várost gyarapítani fogják, és nem megosztani. Köszönöm ezt a kiállítást, s azt is hiszem, hogy a sírkövek neveit elolvasva elgondolkodik azon, hogy mennyire hiányoznak az egykoriak, s mennyire más lenne ez a város, ha itt élnének közöttünk, s nem máshol. Ha nem lett volna ez a huszadik századi örület, akkor másként élnénk, s más lenne ez az ország is. Nem vitatkoznánk, hogy külhoni magyar, hogy belhoni magyar, s fel tudnánk vállalni egymást.”

Ezt követően Jelinek Endre emléklapot adott át Kassai Józsefnek, így köszönve meg a kiállítás megrendezésében való közreműködését.

– sok –

Vadszőlő a sziklán

Marosits József előadói estje

Marosits József szobrász nem ismeretlen lapunk olvasói előtt. A nemesrempehollósi remete, szobrász és rímfaragó – már elnézést ezért a szójátékért – korán eljegyezte magát a műzsákkal, a szépmesterséggel. Most kiadott verseskötete, a *Vadszőlő a sziklán* tulajdonképpen életmű válogatás, már ha lehet egy 54 éves képzőművész és lírikus esetében életműről beszélni.

E második kötetet a TIT adta ki, s ebben az eddigi versekből adott közre a költő hetvenötöt. Ebből az alkalomból irodalmi estre invitálták a vasváriakat és a környéken élőket november 23-án kedden este a Művelődési Házba. Az est vendége Marosits Ferenc volt, narrátora pedig Pungor János. Az egyes versek előadásában, megzenésített éneklésében közreműködött Prikazovits Ferenc és Joós Tamás előadóművészek.

Az est csupa katarzis-élmény – kezdte mondandóját Pungor János, folytatva egy valamással: Én 50 évesen találtam meg apámat, aki csendőr volt, s akinek bűne annyi volt, hogy a bevagonírozott zsidók leveleit anyám közreműködésével eljuttatta az életben maradt zsidó családtagoknak. E bejelentést követően sűrű csend telepedett a kolostorfalak közé.

A '80-as években szobrászként vált ismertté Marosit József. De hogy jön ide a költészet? – faggatta a kötet szerzőjét Pungor János. Marosits József vallomásából megtudhattuk, hogy a takarítónő anya és kertész apa gyermekének nem volt könnyű gyermekkor. A szétbombázott, vaskos falú szombathelyi székesegyházban ismerkedett az építészettel, kötött barátságot a műzsákkal. Lévé szegény, ő egy irkát és ceruzát kapott a szülőktől, nem pedig villanyvasutat, mint tehetősebb gyermektársai. 4–5 éves korban megtanították írni, olvasni, s következett a csoda, Arany János illusztrált versremeke, a Rege a csodaszarvasról. Ez alapozta meg máig ható magyarságtudatát. Élete Marositsnak tele van vaskos fordulatokkal, nehézségekkel, mondhatni göröngyös ez az életút. 9 évesen egy motorkerékpár elüti, s

24 helyen törve, mint törekeny madárfióka fekszik a kórházi ágyon. Édesanyja pedig egy hétig virraszt mellette, aki ezen idő alatt teljesen megöszül.

Ekkor úgy tűnik, pap lesz. Ám Győr, majd a katonaevek hatására inkább a szépművészetek felé fordul. Első diákversével maga Nagy László válogatja be a 24-es mezőnybe, így hát Sárváron a diákírók-diákköltők találkozóán indul el, ám újabb fordulat, mégsem a líra mellett kötelezi el magát. Köszönhetően a szolnoki katonaeveknek is, ahol részt vehet a Nyári Szolnoki Művésztelepen, s ekkor útja hosszú időre a szoborfaragás mellé rendeli.

Ám a versfaragáshoz nem lett hűtlen. A képzőművészeti sikerekhez most a második kötet is társul, mutatván, Marosits érző, nyílt

szívű ember. Ezért a nyitottságért persze legfeljebb a múza csókolta homlokon, a mindenkor hatalom inkább kevésbé mosolygós arcát mutatta felé.

Miközben hallgatjuk a keserű-édes verseket, a múltba révedő élményeket, kitérülök egy elöttünk egy olyan ember, aki – ha Kanadában, vagy Új-Zélandon látja meg a világot, aligha lenne ilyen gazdag, s nélküle mi is szegényebbek lennénk. Mert Marosit József abból a nehéz – mondhatni sommás valóságából táplálkozik – amelyet magyar sorsnak szoktunk leginkább mondani.

Némi irodalmi hasonlattal élve: az érték, melyet képvisel, magyar táj, magyar „ecsettel”. Hol szobrászvésszé, hol bicskával szobrot faragva, hol tollal, ceruzával verset írva végzi értékteremtő, magyarságot megőrző munkáját.

Versei téli esték olvasmányai lehetnek, amikor a fázós lélek visszahúzódik magányába, vagy szikár panelszobákba zárkózott esti meditációra sarkalló literatúra az övé. Mert – miként ez kiviláglott ezen az irodalmi esten is, a rendszerváltást követően mi mai magyarok egyre befelé fordulóbbak lettünk, s egyre távolabb kerültünk azoktól az ideáktól, amelyekről pedig a rendszerváltáskor azt hittük...

Hogy mit is? Nos, ez is kiderül a verseskötetből, amelyet jó szívvel ajánlunk mindenkinek.

– **bodorkós** –

Marosit József *Vadszőlő a sziklán*

Millió verőér
Zihál az indákban
a színtelen vér,
s mint csápok tapadnak
a sziklafalra,
konokul kúszva
a végtelen magasba,
ahol a nap ragyog,
s éjjel a csillagok
vibrálnak szerényen,
s a sziklarepedésben
bogarak hada búvik,
a hegytetőn vén kuvik
pislákol az éjben,
s a vadszőlő-indák
szépen felöltöztetik
a kopár hegyormot
zöld levéllepelbe.

Hová megyünk?

Csillagszikrát rúgnak vad csikók,
a ködökön éveink hevernek,
kiszáradt fákra csapódva
emlékek palástja feszül,
s csak állunk némán,
érthetetlenül.

Kezünk reszket már,
hajunk kihullt,
sár forrasztja össze
életünk ezüstszárait,
s a virágoskert letarolva
hever.

Jeleket várunk, ősi jeleket,
a jégvirágok hieroglifáit
bámuljuk csupán,
kérdésre kérdés todul,
s válasz sehol,
minden sugarat
elnyel a köd.

Hová megyünk, s mi végre?
Bámulunk a semmibe,
várjuk a beteljesülést.
A megváltás keresztjén
becsületünk rongyai lógnak,
a föltámadás reményét
kilopták lelkünkéből.

Keresztünk terhe alatt
megroggyanva nézzük
álmok álmeváltók
dicsőséges mennybemenetelét.

Hírek a Kardosból

A Németh Térburkoló Útépitő és Építőipari Kft. tervezésében és kivitelezésében két udvari sportlétesítménnyel gyarapodtunk. A mini kosárlabda és a tollaslabda-lábtennisz pályák a testnevelés órák mellett a napközis csoportok szabadidős tevékenységének bővítését is szolgálják. Köszönjük az SQS 2001 Kft., a Vasvári Gyermekéktől Alapítvány és a kivitelező anyagi támogatását.

Hollósy László

Mikulás túra

Kedves Gyerekek! Túránzi hívunk benneteket december 4-én délelőtt. Találkozó az általános iskolában. Indulás 9 órakor. A túra végén természetesen vár bennünket a Mikulás ajándékokkal. A forró tea sem marad el. Hívjátok szüleiteket, nevelőiteket is!

Vasvár Város Önkormányzata
VVSE Természetjáró Szakosztálya
Kardos László Általános Iskola
Diákönkormányzata

Kosárlabda

2004. november 5.

Vasvári KSE – Pepsi 38–50

(7–13, 5–15, 13–4, 13–18)

Vasvári KSE: Péter J. (2), Sipos-Tompa L. (15/6), Szilvágyi Zs. (4), Dóka B. (2), Szabó Z. (4).
Csere: Káldi Z. (9), Soós D. (–), Borsos N. (–)

2004. november 10.

KLSE – Vasvári KSE 80–61

(18–13, 25–15, 21–16, 16–17)

Vasvári KSE: Soós D. (9/3), Farkas Z. (3), Szilvágyi Zs. (13/9), Dóka B. (14), Szabó Z. (10).
Csere: Péter J. (3/3), Káldi Z. (4), Szalai G. (2)

Üzenet – Message Benkő Sándor fotói a vasvári Zöldfában

Cigánytábor, zötykölődő szekér, égbe kapaszkodó, fehérre meszelt törzsű fák, az ódon utcán anyóka söpröget. Úgy, ahogyan ez szokás volt a hajdani békebeli Magyarországon.

Mert az idő megállt odaát. Innen nézvést, az óhazából szemlélve pedig úgy tűnhet, miután kipihente magát Idő uraság, tovább is ballagott. Vissza a múltba, jó 70-100 évet, magára hagyván egykor szeretett gyermekeit.

Mi végre is vagyunk a világon? Utazóban, átutazóban, határok átrajzolása közepette, európaiságot emlegetvén... Mert nagyon is látható kezek eltörölni készülnek ezt a virtuálisan élénk tárt, de nagyon is élő, valós világot. Ami nem sikerült soha egyetlen hódítónak: tatárnak, töröknek, újkori hordáknak, a Ceausescu-éra falurombolóinak sem, az úgy tűnik, most bevégeztetik. Mielőtt megtörténne e visszafordíthatatlan gyalázat, az élők még egyszer belenéznek a fényképezőgép lenséjébe, itt hagyván a jövődöbéli holdbéli krátertenger

Mert erről van szó, nem másról. S ehhez a barbársághoz – bárcsak tévednék – az ottani politikai „elit” segédkezet nyújt, vagy legalábbis behunyja szemét. Hisz minden legális, az engedélyek, minden valós. a szándék, a politikai

összefonódás, a pénzmosás, ahogyan az a nemzetközi forgatókönyvekben meg van írva. S valós, nagyon is valós nemzetközi cég akar cianós bányaművelést indítani. Hát megveszlek kiló-

ra, s szedd a sátorfádat százsz, évszázados tárgyi kultúráddal együtt! Szedd a sátorfádat magyar – házaiddal, temetőiddel, halottaidal együtt! Még ír-magja se maradjon Trans-sylvaniában ennek az ezeréves közös múltnak! Őrület! S akkor még finoman fogalmaztam.

Üzenet – Message, írtam a címben. És tegyük hozzá: Segítség! Help! Benkő Sándor dokumen-

helyén ma még élő nagyon is kézzelfogható világ képi lenyomatait. Mert illúzióknak ne legyen! Amint az esőerdők indiánjai is eltűntek esőerdeikkel együtt, a multinacionális cégek profitéhségét követően, a globális örület e tájat sem kíméli. Amint a nyolcvanas években a zömében magyar falvak felszámolását sem sikerült megállítani – a falvak népét végül embertelen panelbörtönökbe kényszerítették –, manapság e paneltenger kockaházainak ajtajában esténként kóbor medvék kukáznak – minő paradoxon! Most egy másfajta barbárság ismét ott csörtet a kertek alatt, fennen hirdetve a globalizáció jelszavait. Sőt, már arra is rest, hogy véka alá rejtse mindent eltörő szándékát. Csak az arany számít, amit megkaparintani készül most egy román-kanadai konzorcium. Már nem Klondájk-völgyéről szól a történet, nem Jack London írja azokat, hanem a valós jelen. Az arany. Igen ez a „bűne” Verespataknak és népének. Mert Benkő Sándor Fekete-Körös mentén készült fotóit nézvést ez jut eszünkbe önkéntelenül is.

talista és lírai tömörségű fotói ezt üzenik nekünk. Mementói egy letűnőben lévő világnak. De kitől is várhatnak segítséget a képen látható emberek ott, a Fekete-Körös mentén? A kérdést mi fogalmazzuk meg önmagunk számára, s a választ is tőlünk várják. Odaát, ide-átról.

– bodorkós –

Vasvári sportpalánta a Világkupa harmadik fokán

Októberben Budapesten került megrendezésre az I. Tradicionális Kung-Fu Világkupa, ahol a chang dung sheng stílusú shaolin irányzatot képviselő Kondor & Sranger Controll SE színeiben Tamás György 11 éves vasvári

kisdiák bronzérmét szerzett. Vele beszélgettünk a Művelődési Ház egyik termében.

- Milyen kategóriában sikerült nyerned?
- A gyermek I. korosztályban, formagyakorlat küzdelemben. 9 versenytársam volt, végül a bronzéremért is holtversenyben küzdöttünk, és nekem sikerült megszereznem.
- Hogy is kezdődött a versenyzés?
- Apukám javasolta 5 évvel ezelőtt, hogy menjük el és nézzük meg az újsághirdetésben látott kung-fu edzést Szombathelyen. Megtetszett, és ott is maradtam.

- Milyen rendszerességgel jársz edzeni?
- Hetente 2 alkalommal 1 óra volt kezdetben. Most már a héten kétszer két órára megyek. Ezenkívül rendszeresen vannak hétvégi edzőtáborok, de nyáron is van ötnapos edzőtábor.

- Nem fárasztó a bejárás?
- Egyáltalán nem. Szeretem ezt a sportot. Míg apukám be tud rendszeresen vinni, addig szeretném csinálni. Lehetne egy héten többet

és többször is edzeni, de mi csak így tudjuk megoldani az utazást. Sajnos nincs buszjárat, amivel oda lehetne érni az edzésre, és végig ott lehetne lenni, így autóval járunk.

- Mesélj a viládkupáról!

– 2 napos rendezvény volt Budapesten a Körcsarnokban. A csapattal utaztam. Szombat reggel a mesterek küzdöttek. Mi később a középő páston mérkőztünk meg. Küzdeni is kellett és formagyakorlatokat bemutatni.

- Milyen színű övek vannak nálatok?
- Fehér, citromsárga, narancssárga, zöld, kék barna, piros és fekete. Egyik legszebb emlékem, mikor a citromsárga övet megszereztem egy gyermekedés minősítőjén. Egyébként egyszer én is szeretnék feketeöves mester lenni., ahogy a mostani mesterem Koszógovits Mihály is az. Ő a példaképem. Kitartásra, küzdelemre, figyelemre és fegyelmre tanít bennünket.

– Mi lesz a következő kihívás?

– Lesznek versenyek sorozatban, de májusban a jövő évben világbajnokságot rendeznek Olaszországban. Arra szeretnék felkészülni és kiutazni. Addig még nagyon sok edzés és tanulás vár, az utazáshoz pedig szponzorokat

is találunk kell apukámmal, de biztos sikerülni fog, ahogy eddig minden, amit közösen elhatároztunk.

– pam –

ÍRÓKÉZ

Papír- és játékbolt

Vasvár, Járdányi u. 6.

Hogy a KARÁCSONY még szebb legyen!

- 📄 karácsonyi díszek
- 📄 ajándéktáskák
- 📄 csomagolópapírok
- 📄 szalvéták
- 📄 ajándékkísérők
- 📄 naptárak
- 📄 tollak díszdobozban
- 📄 Budmil táskák, pénztárcák
- 📄 bőr termékek (pénztárcák, mappák, aktatáskák...)

Kreatív termékek

Díszítse otthonát, készítsen saját kezűleg ajándékot!
Kellékek üvegfestéshez, szalvétatechnikához, gyertyatechnikához.
Barkácskönyvek, gyöngyök, csodacsomag.

Játék

- 🧸 plüss játékok
- 🧸 kirakók
- 🧸 társasjátékok
- 🧸 GÖTZ babák
- 🧸 LEGO (egyres termékek 10% kedvezménnyel!)

TEHER-

FUVAROZÁST

autó- és

munkagépszállítást

vállalok

3 tonnáig, hétvégén is!

Harmath Attila

Vasvár

Telefon: 30/428-0607

Kilenc évtized

Addigi életem leghosszabb éjszakája nem akart elmúlni. Már este összepakoltam mindent. Szinte óránként felkeltem megnézni a vekkert. Vánszorgott az idő. Csak pár napja ért véget az iskola. A vakáció forró nyári napokkal kezdődött, de én nem ezért aludtam rosszul.

Nem bírtam tovább. Felkeltem és felöltöztem. Kint a sötétség szinte tapintható volt. Minden csendes, hangtalan, csupán pár kakas

szólította felváltva a hajnalt. És ekkor a szemben lévő házban felgyulladt a villany. A beteljesülés első fénysugarai voltak ezek számomra. Tíz perc sem telhetett el, mikor kitoltuk az utcára a biciklit. Nem az enyémet, mert nekem nem volt, hanem a Szabó Pista bácsiét. Vele indultunk a még mindig sűrű sötétben a győrvári tóra horgászni. Alig fértem fel a biciklivázra a rengeteg csomagtól. A kormány tászkák. Némi ruha a rossz idő esetére, jó

sok enivaló, meg egy üvegben víz – ha még sem lenne rossz az idő – szomjúság ellen. A vázhoz voltak hozzákötve a horgászbotok és a merítőszak. A csomagtartón egy táskában rengeteg horgászkelet, meg dobozokban csali. Mellette összehajtván egy esőkabát, amit egy összecukható ikszes lábú szék akadályozott meg a leeséstől.

Elhagytuk Vasvárt, mikor a keleti égen némi derengés volt látható. Az országútról letérve először poros szekérúton, majd szűk gyalogúton, nádfal között, fűzfák alatt haladtunk. A tónál a nyári hajnal minden varázsa várt ránk. A víz feletti sejtelmes ködből vízmadarak kiáltásai, vízlocsogás, a madarak és a halak hajnali fürdőzése hallatszott. Vékonyka égerhez támasztottuk a biciklit, pár méternyire a víz szélétől. Percek múlva horgászbottal a kezemben vártam a kapást. Pista bácsi is becájgolt. A nádfal mellett alig hatvan centiméteres vízben élénk volt az érdeklődés. Sorra fogtam a színompás naphalakat, és a nyolc-tíz centiméteres göbicseket (fenékjáró küllő), ahogy Pista bácsi nevezte őket. A sekély vízben sárral lekerítettünk egy méternyi öblöt. Ide raktuk a zsákmányomat. Percenként fogtam halat. Pista bácsi segített levenni a horogról a mohó halakat, és új csalit tett a helyére. Ott, akkor nem vettem észre, hogy ő miattam nem is tud horgászni, hisz minden percét lekötöm.

Úsztam a boldogságban. A kis öbölben hemzsegett a hal. Teljesen beszűkült a világ számomra, nem voltam szomjas, sem éhes, csak a piros-fehér úszót láttam előttem bukdá-

csolni, amint egy újabb hal ígéretét morzézza a víz felszínén. Koradéután vihart ígérő felhők tornyosultak köröttünk, és távoli dörgés hosszú morajlása hallatszott. Engem természetesen ez nem érdekelt, de az is lehet, hogy észre sem vettem. Hosszas rábeszélés hatására abbahagytam a horgászatot, és az öböl gátját elbontva szabadon engedték a halsereget.

Szemerklő esőben értünk haza. Otthon a rengeteg mesélnivalónak a fáradtság szabott véget. A vihar hangjai már nem jutottak el a fülemig.

Még pár alkalommal horgásztunk együtt. Ahogy az idő múlt, a mindennapok gondjai hol gyakrabban, hol pedig ritkábban engedték meg Pista bácsinak is, nekem is, hogy horgászbottal vegyünk a kezünkbe. Elvéve találkoztunk a vizek partján. Mostanában csak az utcán látom nyári reggeleken, amikor biciklivel a Csó-tó felé tart.

Elérkeztünk oda, hogy eláruljam, miért is írom ezt a pár sort. Több okot is fel tudok sorolni. Először is neki köszönhetem, hogy horgász lettem, ami néha kín, néha áldás. Másodszor, én most vagyok annyi idős, mint Szabó Pista bácsi volt első fertőző horgászatomkor. Ebből következik a harmadik ok, az igazi, ami egyben tény is. Ő a horgászegyesület legidősebb tagja. Decemberben 91 éves lesz. Gondolom, napközben tűzifát vág, és a hosszú téli esteken a horgászszerszökeket rendezgeti, készíti a tavaszi pontyozásra. Kívánom, hogy még sokáig így legyen!

Laki László

AJÁNDÉKOZZON KARÁCSONYRA

FOTÓCIKKET!

FÉNYKÉPEZŐGÉPEK most értékes ajándékkal!

FOTÓALBUMOK • FILMEK • FOTÓELEMEK.
FOTÓKERETEK papírból, fából

*Széles választékkal szaktanácsadással segítjük,
hogy karácsonyi felvételei jól sikerüljenek!*

FILMKIDOLGOZÁS

*Ha nálunk adja le filmjét, mi kiváló – KODAK – minőségben,
szakszerűen dolgozzuk ki, és egy AJÁNDÉKKAL háláljuk meg!*

ZÁGORHIDI ÉS TÁRSA KFT.

VASVÁRON a postával szemben • Telefon: 573-140

Ingatlan

és lakásvásárlás,
felújítás, bővítés,
építési és vállalkozói
hitelek.

Teljes körű hitelügyintézés, ingyenes
tanácsadás a bankválasztáshoz és
segítségnyújtás a bankügylek intézéséhez.

**Hitelek már
minimálbérrel is!**

Tel.: 30/559-7773

Egy évig mi fizetjük a felét!

Wagon R+ 1.3 GC 93 LE (ABS+EBD, dupla légzsák) 2.319.000 Ft, 10% önerő 231.900 Ft, törlesztés 18.676 Ft/72 hónap*

Ignis 1.3 GC 93 LE (ABS+EBD, dupla légzsák) 2.400.000 Ft, 10% önerő 240.000 Ft, törlesztés 19.328 Ft/72 hónap*

0 km-es bemutató autók akár 0% befizetéstől, 200.000 Ft árengedménnyel!

SUZUKI Castrum

Vasvár, Alkotmány u. 109. Tel./Fax: 94/371-068 castrumf@axelero.hu
Szombathely, Kőrmendi út 98. Tel./Fax: 94/506-891 info@suzukicastrum.hu

Ignis 1.3 literesűt fogyaszt 6,5 l CO2 kibocsátás: 154 g/km. Wagon R+ 1.3 literesűt fogyaszt 6,3-6,8 l CO2 kibocsátás: 150-162 g/km. *A törlesztés több részletre bontható. **Az ajánlat a készlet erejéig tart.

Fogadóórák

– **Gergey Rezső** képviselő *december 27-én, hétfőn 10 órakor* a **Csaritos belső** helyiségében tartja fogadóóráját.

– **Tóth Balázs** képviselő *december 7-én 16-17 óráig* tartja fogadóóráját Vasváron, a **Körházban** található Regionális Innovációs Irodában.

Anyakönyvi hírek

Házasságkötés: Kaczor Zsolt Mihály és Horváth Eszter, Molnár Ferenc és Kovács Veronika Éva

Haláleset: Tóth István, Szalay József

Apróhirdetés

• Vasvár központjában családi ház eladó. Érdeklődni telefonon: 94/343-540.

• Vasváron 120 m²-es családi ház, központhoz közel, tetőtér beépítési lehetőséggel eladó. Érdeklődni: 94/371-294, 30/68-34-439.

• Renault kulcsom elveszett. Kérem becsületes megtalálóját, jutalom ellenében szíveskedjen leadni a Vasvári Polgármesteri Hivatal Igazgatási Osztályán!

• Zalaegerszegen 73 m²-es, 4. emeleti, egyedi fűtéses, 1+2 félszobás + étkezős lakás áron alul eladó. Érdeklődni telefonon lehet: 30/92-99-673.

• Üzemképes Nissan Bluebird alkatrészeknek sürgősen eladó. Érdeklődni: 94/508-774 (18-21 óráig).

KELLEMESES KARÁCSONYI ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN A
multimedia.hu
SZÁMITASTECHNIKA

VASVÁR KOSSUTH U. 5. TEL.: 94/370-937
multimedia.hu

Sulinet expressz

Sulinet Basic I. PC. 79.990ft
Visszaigényelhető: 39.990ft

17" monitor 30.950ft
HP 3520 13.560ft

NYITVA TARTÁS:
Hétfő-Péntek: 9-17ig
Szombat: 8-12.30ig

CD: 100ft DVD: 300ft DVD lejátszó: 13.990ft Tinta: 750ft Szombat: 8-12.30ig

A SULINET EXPRESSZT MÁR MINDENKI IGÉNYBE VEHETI NÁLUNK!!!

TOPIDO

AZ AUTÓS – MOTOROS ISKOLA

**SZEMÉLYGÉPKOCSI-,
MOTORKERÉKPÁR- ÉS
MOPEDVEZETŐI
TANFOLYAMOT INDÍT**

**december 6-án 16.30-kor
VASVÁRON**

a Postaforgalmi Szakközépiskolában.

30% AZ SZJA-BÓL VISSZAIGÉNYELHETŐ!

TÁJÉKOZTATÁS: 94/51-19-51

MEGÉRI MÉG AZ IDÉN ELKEZDENI!
Ny.sz.: 18-0054-04 Als.z.: 0553

Gourmet Pizzéria

Vasvár, Dr. Tretter L. u. 9.

KARÁCSONYI AJÁNLATUNK:

Vállaljuk
**MUNKAHELYI KOLLEKTÍVÁK,
BARÁTI TÁRSASÁGOK
KARÁCSONYI ÉS ÉVZÁRÓ
BANKETTJÉNEK LEBONYOLÍTÁSÁT!**

Menüajánlataink üzletünkben megtekinthetők!
Tel.: 94/370-489, 30/34-86-139, 30/3550-304

**BÉKÉS KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLFOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!**

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó:
Polgármesteri Hivatal, Vasvár
Felelős kiadó:
Dr. Ódor Ildikó jegyző
Felelős szerkesztő:
BODORKÓS ANDRÁS
Szerkesztőségi munkatársak:
**Baán Erika, Dóka Balázs, Laki László,
Pogács Mónika, Sejbéni Szabó Mariann,
Szabó Zoltán, Tausz István, Unger József**
Készült:
LINEA NYOMDA SZOMBATHELY
ISSN 1216-0377